

Dvisavaitinis iliustruotas Jaunimo Laikraštis. Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

Tomas VII

Rugpjūčio-August 15 d., 1925

442

No. 14 (181)

M. U.

Mūsų Brangiausias Turtas.

Ketvirtasis Dievo įsakymas—Gerbk Tėvą tavo ir Motiną tavo—liepia mums pirmoje eilėje mylėti mūsų gimdytojus. Bet šis įsakymas turi ir platesnės prasmės. Jis taip pat uždeda pareigos mylėti ir tėvų žemę—tėvynę.

Iš tikrųjų, nieks taip nesukelia ir nesutvirtina tėvynės meilės jausmo, kaip tėvų meilė. Vaikai, kurie myli tėvus, yra ištvermingiausias patriotais. Priešingai, vaikai, neturį meilės prie tėvų, bent dalinai, jau yra ištautėję.

Čia, išeivijoje, ypač daug kalbama apie gręsiantį ištautėjimą ir ieškoma priemonių tai nelaimei sustabdyti.

Manau, tėvų meilės sustiprinimas—tai vienas svarbiausiųjų būdų gėstančiai patriotizmo dvasiai atgaivinti. Jeigu lietuviai atsižymi didesniu patriotiniu atsparumu, tai svarbiausia todėl, kad jų širdys dega karštesne meile prie jų tėvų.

Nesenai Chicagoje teko būti liudininku sekančios scenos. Vienos pasiturinčios lietuvių šeimos darže gan gausingas svečių būrys grupavosi fotografijai. Jau viskas buvo prirengta, tik, štai, prie grupės paskubomis pribėga jaunas puikiai atrodąs vyrukas ir nervingai ieško sau vietos, kame jis galėtų pritilti. Vieni kviečia vienur, kiti kitur, o jis vien tik klausia: "Kame yra mano mama?" Ir tol nenurimo, kol, pagalios, suradęs savo motiną, paprastą kaimietę moterėlę, atsistojo greta jos. Toks ir tėvų šalies bei jų kalbos neužmirš.

Vienok svetimos šalies apystovas pragaištingais pavyzdžiais tarpina mūsų lietuviškosios jaunuomenės eiles. Reikia budėti, kad vaikų meilė

prie tėvų nesilpnėtų; kame ji nusilpo—sutvirtinti; kame apmirė—atgaivinti.

Pirmutiniaja ir paskutiniaja vaikų prie tėvų meilės sąlyga yra artimas vaikų su tėvais bendravimas. Filosofai-išminčiai tvirtina: "idant ką pamylėti, reikia jį pirmiau pažinti," gi žmonių posakis sako: "Kas iš akių—tas ir iš širdies." O Amerikoje dažnai atsitinka, kad jaunimas su savo prasčiokais gimdytojais nebendruoja ir veik visai jų nepažįsta. O, nelaimė! jie dažnai jau negali susikalbėti tarp savęs, nes tėvai dar angliškai neišmoko, o vaikai vien tik angliškai bešneka... Daugelis šiek tiek pamokyto jaunimo šalinasi tėvų: esą jie nerandą su tėvais bendros kalbos. Nežino nabagai, kad žymiausias rusų poetas Puškin'as, vien francūziškai mąstąs ir kalbąs, visą poezijai inkvėpimą sėmė iš savo auklės, visų paprasčiausios kaimo bobutės, kuri jam įvairias daineles niūniuodavo. Mickevičius, mūsų garsusis poetas, ne iš kur kitur, tik iš liaudies ėmė savo veikalams reikalingų siužetų. Pagalios, šiais metais rašytojas Rejmont'as laimėjo Nobelio premiją už geriausią apysaką—"Kaimiečiai." Kaimo žmonių gyvenime jis sugebėjo rasti tokių perlų, kuriais nustebino visą literatinį pasaulį.

Išminčiai, bendraudami su prasčiokais, gyvenimo išminties mokėsi, bet, deja, mūsų dienų jaunuolis-ė neranda su tėvais-senuoliais bendros kalbos...

Amerikos lietuvių jaunimo didžiausia dorybė ir brangiausias turtas—tai meilė prie tėvų. Jos vienos užtektų įvairioms ištautėjimo pagundoms prašalinti.

Petras Ruseckas.

VILNIAUS VAINIKAI.

(Vilniui Vaduoti Sąjungos leidinys.)

Žiaurus priešas Vilniuj mus sutrynė, į purvą sumynė mūs laisvę; sunkius retėžius mums uždėjo; ugnies, plieno ir kalėjimo sienomis atskyrė mus, nuo jūs, broliai mūs mylimieji, kurie Nepriklausomaj Lietuvoj laisvojo gyvenimo grožybėmis džiaugiatės.

Suverzė mus priešas ir sukaustė; žadą mums plienu kaustytu delnu užgniauzė; skausmuos mes rytais keliamės; varguos mes vakarais gulame.

Suverzė ir sukaustė mūsų rankas, kojas, tvirtais retėžiais mūs krūtinės apsiautė, bet dvasios mūs lietuviškos pavergti neįstengė; ir skrendame prie jūs, Nepriklausomos Lietuvos broliai laisvieji, skrendame savo dvasios laisvosios mintimis; skrendame ilgesio sunkaus sparnus išskleidę.

Į Lietuvą laisvą, Lietuvą, kur trispalvė vėliava aukštuose bokštuose plevėsuoja, kur raudona vėliava, balta vytimi vainikuota, saulės spinduliuose plauko, laisvo vėjo vilnyse plūduriuoja.

Skrendame prie jūs, broliai mūs, vienos praieities liūliuoti, skrendame mūs dvasios mintimis nepavergtomis, mūs lūkesčiu skaudžiuoju; skrendame iš Vilniaus pavergtojo krašto.

Ir siunčiame jums, broliai laisvieji, Vyties baltosios valdomi, siunčiame dovaną brangią; dovaną pavasario Lietuvos skaisčiojo.

Nepavergė priešas žiaurusis mūs upių plačiųjų, nepavergė jųjų; laisvos jos plaukia, vilnis savo skaidriąsias tarp krantų kalnuotų iš Lietuvos Rytų pavergtųjų į Lietuvą Vakarų laisvąją dugnu auksiniu rita, dugnu, kur vilnis akmenėlius sidabrinčius žarsto, kur saulė juos skaito.

Tomis upėmis, tomis plačiomis, vilnimis laisvai liūliuojančiomis, Neriu senuoju, kurs pro Vilnių plaukia, paleisime mes jums savo dovanas pavasario skaistaus; paleisime gėles, saulės spinduliuos skintas; paleisime vainikus, mūs rankomis lenkų vergijoj sunkiojoj pintus.

Priskinsime gėlių Antakalnio kalnuos aukštuose, Antakalnio pušyne senajame, kur mūs deivės Praurimos dvasia dar tebegyvena, šventyklos savo senosios griūvėsius tebelanko, nuskaustos tėvynės naktimis tamsiomis tebeverkia: pririnksimė gėlių ten, kur aukuras jos šventasis stovėjo.

Priskinsime gėlių, žibuoklių dangiškujų Verkių skardžiuose, tankumynais apaugusiuose; pririnksimė jųjų ties ažuolu, Lizdeikos senojo apdainuotu, mūs pašakos šydais saugojamu.

Kryžiuočių ežero Žaliojo krantuose priskinsime, kur žemė kryžiuočių plėšriųjų, ir lietuvių didvyrių kovoj žiaurioj suminta, krauju mūs protėvių persisunkusi.

Gėlių pavasario skaistaus priskinsime Vilniaus Kalvarijoj šventojoj, mūs žmonių rankomis statytoj, mūs turtu senuoju dabintoj, kur lietuvių iš pasaulio plataus metų metais keliaklupšti maldingai, širdžia kilniąja vaikščioja.

Pririnksimė gėlių Šventaragio slėnyj garbin-gajame, priskinsime Krivių Krivės aidų žodžių šventųjų besiklausydami, vaidelūčių dvasių skaisčiųjų belydimi.

Nusiirsime Galvos ežero bangomis audringomis į Trakų pilies griuvėsius, Lietuvoj garsiausius, nusiirsime į Keistučio, Žemaičių valdovo galingo, sostinę seną, į Vytauto tėviškę, dainių apdainuotą. Nusiirė eldijomis ažuolo kietojo, priskinsime jums gėlių saloj kunigaikštienės Birutės pasakomis sagstytoj, bokšto aukštojo saugojamaj.

Ir priskynė dar gėlių tauriųjų Panerių kalnuose, Lietuvoj gražiausiuose, ir Rasų kapuose kalnuotuose, kur Čiurlionio Didžiojo ir Višinskio Šviesaus kaulai garbingi ilsisi, nupinsime vainikus devynius dovanų Lietuvai laisvajai.

Nupynė vainikus devynius sueisime į krantą Nerio, upės laisvabangės, ir Saulei miego nuėjus, vakarinei po dangų tarp žvaigždžių sesučių beviešint, paleisime į vandenį vainikus devynius, paleisime bangomis jums dovaną, mūs broliai Lietuvoj Nepriklausomaj.

O kad vainikai mūs neklaidžiotų, kad kelionės pavojaus išvengtų, kad į krantų kernus neįkliūtų, į akmenis smailiuosius nesudužtų, ar lenkui piktajam vergijon niekingon netektų, apšviesime vainikus mūs devynius žvakutėmis — žvaigždutėmis devyniomis, iš vaško tauraus nu-lietomis.

Tie vainikai, tie devyni, vaško žvakutėmis tauriomis apšviesti į Lietuvą laisvąją iš okupuotosios atplaukę tepasako jums, tepraneša apie vargus mūs sunkiuosius atėjūnų nuo Vislos vergijoj žiauriojoj. Tepasako jums ir tenusiskundžia!

Pirmas vainikas tepasako jums ir tenusiskundžia, kad Gedimino bokšte aukštajame aras baltas plevėsuoja, po Vilniaus kraštą akimis godžiomis žvalgosi, nagais plėšriaisiais grąso, mūs sostinės kūrėjo garbę tamsiais sparnų šešėliais den-

gia, jojo kūrinį amžinąjį ir mūs tautos vardą garbingą beniekindamas.

Antrą vainiką kai išvysite, atsiminkite, kad Šventaragio aikštėj, aukštu bokštu dabintoj, mūs šviesiųjų šviesiausių kunigaikščių Keistučio ir jo Didžiojo sūnaus Vytauto pelenai ir kaulai amžinybėj ilsisi; ir trypia, ir žvengia po pelenus garbingus priešų žirgai kariškieji, ir niekina juosius, ir ramybę jųjų amžiną ardo, o didvyrio Didžiojo karste lenkų pergalės dainos džiaugsmingos pašiepiančiais aidais aidėja.

Trečiasis vainikas teatneša jums palaimą ir pasveikinimą iš Aušros Vartų spindulingų, visos lietuvių giminės nuo seno garbinamųjų. Teatneša jums palaimą ir pasveikinimą nuo Paveikslo stebuklingojo, ir teprimena jums, kad tas Paveikslas, tas šventasis yra Rytų tolimųjų dovana mūs Vytautui, valdovui garsiajam. Ir tepasako jums, jog tie Vartai, lietuviams šventieji, šandien lenkų propagandai tamsiajai, lietuvių dvasiai kilniajai pavergti naudojami.

O kai pamatysit ketvirtąjį vainiką atplaukiant, prisiminkit katedrą Vilniaus, Lietuvoj gražiausiąją ir visą Vilko Geležinio miestą, amžiais mūs rankomis statytą, rūmais baltaisiais, bažnyčiomis aukštomis dabintą. Ar išsizadėsit tą miestą savo amžinąjį iš gražiųjų gražiausiųjų, tarp žalių kalnų kalnelių balčiausiųjų? Ar užmiršit jį ir išsizadėsit?

Penktas vainikas atplaukęs pas jus, broliai mūs laisvieji, papasakos jums ir primins, kad Gedimino tėviškėj senojoj, mūs kalba lenkų storaziavių niekinama, viešajame kelelyj atėjūnų nedorėlių draudžiama. Ar leisite jūs kalbą mūs garbingąją, dainas mūs skambiasias nutildinti ir išnaikinti, kur nuo seno jomis ir dievai lietuvių senieji, ir Dievas Gyvasis garbinami buvo, ir pasakos keistosios senuolių sekamos? Ar leisite?

Šeštą vainiką paleis jums mūs vaikučiai, mūs mažieji. Tame vainike bus užburti užkerėti jų vargai mokyklose sunkieji, jų skriaudos ašarotos, kad kalba jų motinų sengalvėlių persekiojama, kad lenkas klastingas sielą jaunąją saviesiems dievams pavergti stengiasi. Įsiklausykit į to vainiko skundą skaudžiąją!

Sekmojo vainiko pasiklausykit jūs apie miškus mūs gražiuosius, pušynus žilsamanių, eglių tėvųjų tankumynus, beržų svyrūnėlių glaudžiasias šeimynas, apie uosių, ir skruoblių lapuotąsias valstybes—lenko godžiojo kirvis miškus mūs naikina, plačius skynimus juose skina.

Gula miškai mūs galingi, beguldami verkia aimanuoja, kad grobuonys lenkų žemėn tolimojon juos gabena, kelius jaisiais kloja. Verkia Rytų Lietuva, aimanuoja, gamtos turtų savo gražiųjų nustodama. Beverkdama beaimanuodama

skausmą savo didįjį per vainiką, per sekmaįjį jį jums siunčia.

Vyrų jaunimėlis mūs skaistusis ašmaįjį vainiką Neriu sriauniuoju jums leidžia; ir skelbia jis jums: vargus didelius ir išniekinimus skaudžiuosius lenkų kariuomenėj žiauriojoj mes kenčiame; prieš Lietuvos tėvynės laisvę skaisčiają mes ginkluojami; bet ateis valandėlė lauktoji, ir iškelsime mes ginklą prieš savo pavergėjus, iškelsime del Lietuvos laisvės skaisčiosios. Jūs neuzmirškit niekad, jog mes kaulas iš vieno kaulo, ir kraujas iš vieno kraujo su jumis esame.

O devintas vainikas—vien skausmo vainikas! Įsiklausykit į jojo garsus: tai aimanuoja, skaudžiai dejuoja mūs broliai lenkų kalėjimuose sunkiuose; mūs tautos aukos nekaltosios; įsiklausykit į devintojo vainiko garsus: tai žvanga ant mūs brolių rankų baltųjų retėžiai sunkieji; ir kenčia mūs broliai nelaisvę niekingą, vargą sunkųjį vargsta del visos Lietuvos, ir laukia nesulaukia, kada mes juos jėgomis bendromis iš lenkų kalėjimų sunkiųjų išvaduosime.

Ir teprisaidina jus tie vainikai, tie devyni, kad niekad mūs, vergijoje sunkiojoj esančių nepamiršite; kad anksti rytą keldami, vakare vėlai po darbų sunkiųjų guldami, mus, pavergtuosius, minėsite, kardus plieno kietojo galąsite, priešams mūs piktiesiems juos tekinsite.

O kai kardus plieno kietojo išgaląsite, nutekinsite, mūs aukurų ugnij Ramovėj senovės šventojoje užgrūdinsite—sušuksite mums šauksmą skardųjį, kad Švenčionių, ir Lydos, ir Lazdūnų, Rytų Lietuvos kampelio tolimiausiojo, ir Ašmenos, ir Druskininkų laukuos suaidėtų, kad Gardino mūruose aukštuosiuose šimtais balsų atsilieptų, Vilniaus pilies kalne Vilką Geležinį iš snaudulio kad sužadintų.

Šauksmą jūs garsųjį užgirde petis petin stoisim, pančius geležinius sutraukysim, kardo plieno kietojo stversimės, priešą piktąjį, žiaurųjį pulsim, savo tėvynės pavergtąjį kraštą vaduosim, Vilniaus bokštus aukštuosius vėliavomis trispalvėmis dabinsim, raudonąsias Vyčiu baltuoju vainikuotus, į padanges kelsime.

Ei! Devynius vainikus tauriuosius Nerio bangomis laisvomis mes, vilniškiai, jums siunčiame, ir siųsdami šaukiame: mūs, pavergtųjų, neuzmirškit, plieno kardą kietąjį galąskit!

Gerai žmonės sprendžia apie kitus, pradėdami nuo blogosios pusės.

A. Mickevičius.

Piktas žmogus pirmiau kenkia sau ne kaip kitiems.

Šv. Augustinas.

Minties ramybe ir veikimo rimtumu įvyksta didieji darbai.

K. Kalnėnas.

Pr. Genys.

Blaivybės Apaštalas--Vyskupas Motiejus Valančius.

Šiomet lietuvių tauta šventė vieno savo milžinų, didžio veikėjo ir blaivybės idėjos ugdytojo —Vyskupo Motiejaus Valančiaus—50-ties metų nuo jo mirties sukaktuves. Visi lietuvių laikraščiai paminėjo tą tautos milžiną, pašvėsdami jam atskirus numerius arba straipsnius. Be to, Vyskupui M. Valančiui rengiamasi statyti Kaune paminklas. Visa tai aiškiai rodo, kad lietuviai suprato Vyskupo M. Valančiaus darbų reikšmę.

M. Valančius gimė 1801 m. vasario mėn. 16 dieną Salantų parapijoje. Nuo 1816 metų iki 1821 met. mokinosi Kalvarijos dominikonų 6 klasių mokykloje. 1822 metais įstojęs Varnių dvasi-
nėn seminarijon, ją baigė ir 1828 m. liko Vilniaus katedroj išvestas kunigu. Vėliau kapelionavo Mozyriaus ir Kražių gimnazijose, kur už savo pareigų sąžiningą atlikimą buvo visų mylimas ir gerbiamas. Nuo 1840 metų iki 1842 m. profesoriavo Vilniaus dvasinėje akademijoje. 1842 metais, įgijęs teologijos daktaro laipsnį, išvyko Petrapilėn, bet dėl ligos 1845 met. buvo priverstas grįžti Lietuvon. Čia jis buvo paskirtas Žemaičių kunigų seminarijos rektorium. 1859 met. 23 d. rugsėjo mėn. M. Valančius tapo pakonsekruotas Žemaičių vyskupu. Vyskupavimo laikais M. Valančius, kiek galėdamas, dirbo: platino lietuviškas knygas, skleidė liaudies tarpe apšvietimą ir dorą. Ypatingai daug nuveikė M. Valančius blaivybės srityje; už tai neveltui jis yra vadinamas blaivybės apaštalu. Jis parašė daug įvairių liaudies reikalams knygų ir vieną žymų ir istorijai brangų veikalą "Žemaičių Vyskupystė." Nudirbęs milžiniškus darbus Lietuvos ir katalikybės naudai, jau veik 75 metų senatvės sulaukęs, 1875 met. 29 d. gegužės mėn. mirė ir liko palaidotas Kauno katedros požemyje.

Vyskupas M. Valančius mūsų atgimstančios tėvynės darbuotojų eilėse visados užims žymią vietą. Mes gi, šiomet švėsdami šio mūsų tautos milžino sukaktuves, privalome dar labiau pamėgti jo skelbtąsias idėjas: karštai mylėti savąją kalbą, platinti dorą ir mokslą, o ypač—likti blaivininkais bei blaivybės skleidėjais.

Mada it žiemos durys: visi jas keikia, bet ir visi joms galvas lenkia.
Pirožnikov.

Laimė, kaip sveikata: kai jos nepastebi, vadinasi esi sveikas.
Turgenev.

Žmogaus širdis—slaptinga karalija, valdoma skirtingais, dar nežinomais įstatymais.
J. Reskin.

AŠ IR MANO ILGESYS.

Aš ir mano ilgesys—
Du svečiai dausų šalelės;
Du be žiedlapių žiedeliai,
Du svajojimai seselės.

Aš—tai saulės spindulys,
Žemę budinąs iš miego;
Kaip trimitas gi skardus;
Kaip iš mėsvo saulės sniego
Žvaigždužėlės šypsena;
Kaip jaunuolės gilios akys,
Kaip širdis jauna, jauna...

Mano šventas ilgesys—
Tai keleivis amžinasis;
Tai žibintas krikštolinis,
Skausmas, kaip erdvė, tyrasis...
Jei pažvelgtum iš šalies,
Nieko, nieko neregėsi—
Viens mėlynėmis klajoja,
Kits po ažuolų pavėsi...

1924 m.

—o—

Maironis.

THE FORGET-ME-NOT.

That floweret delights
Which so modestly grows
And blooms by the stream in the dale;
Not being bedizened
Like the delicate rose,
It fears not late Autumn's chill gale.

Like the eye of a dove
It is bashful and coy;
Innocent as the heavens blue.
It fills the beholder
With affection and joy,
And blossoms the long summer through.

Bright wreaths of red roses
Or garlands of daisies,
Though gorgeous, stir not the breast.
The glowing clove-blossoms,
Like old copper pieces,
Cause not e'en the miser unrest.

In Nature's great garden
Every blossom and tree
By some pretty title we call.
But of these lovely names,
It seems always to me,
Forget-me-not's sweetest of all.

English version of the Lithuanian by Walter S. Marvin.

K. Kalnėnas.

J. Vaidevutis.

DIDVYRIUI.

(Vyskupui M. Valanėiui.)

Dar ūkanos supo mūs' kraštą,
Bangavo girtybės jūra.
Mažai kas žinojo lietuvišką raštą,
Tamsu ir nejauku buvo tada.

Bet tamsiajam skliaute dangaus
Sužibai Tu žvaigžde skaisčia,
Del doros ir mokslo brangaus,
Pradėjai kovoti su laimės vilčia.

Nors slankė aplinkui šešėliai
Ir klykė vis šmėklos naktinės,
Bet prieš Tave jie—mažutėliai:
Milžinu buvai tada Tu tėvynės.

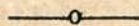
Nors buvo tad sunki kova,
Nors grėšė šaltasis Sibiras,
Bet šaukė Tave Lietuva—
Ir dirbai del jos tu kaip vyras.

Stebėtini buvo darbo vaisiai:
Mokslas ir dora pasklydo po šalį,
Blaivybės Idėja sužibo skaisčiai
Ir guodė lietuvi bedalį.

Nors mirtis pakirto gyvybę
Ir gelsvasis smėlis užbėrė akis,
Bet darbai tavieji sužibė
—Didvyriu Jis buvo—sakys.

Ilsėkis tad, garbusis vyre,
Te Lietuvos žemė nespaudžia krūtinės!
Daug gero ir laimės patyrę
Atmins Tave sūnūs tėvynės!..

Joniškis, 1925 m.

R. Kalnelis.

VILTIS.

Kas gal padėt
Vargt ir kentėt?
Kas? Ar ne ji!

Mane lengvais
Neša sparnais
Vis tiktai ji!

Lairėj, nelaimėj,
Ar didžioj baimėj—
Aš visados—lydimas jos!

Gegutė.

(Pasaka).

Už toliųjų tolymėlių, trisdešimtoje karalystėje, trisdešimtoje valstybėje; už aukštų kalnų, tamsių miškų, klaidžių šlaitų yra šalis už visas kitas gražesnė, yra tauta už visas kitas galingesnė, turtingesnė... Ten gyvena žmonės skaisčius, jųjų širdys doros, keršto nežino. Ten po žaliuosius miškus, plačiasias lankas skamba dainos sidabrinės dainuojamos skaisčiausių deivių, jaunų bernelių viliotojų, kurios dainuoja, kurios lakštuoja, kaip lakšutė devinliežuvė tamsiame šlaite, mėnuliui šviečiant ir vėjeliui klausant. Jos dainuoja, ilgėsi pina skausmų rozėmis ir nerimu širdį pripildo bernužiams jauniems, kuriuos deivės žavi ir drauge meilę žada... Ten neskamba kardai, neteka kraujas ir žmonės laimingi, jei bent ilgėsis tik kankina beklausant ilgėsinų dainų banguojančių tyloj, vakare saulužei leidžiantis ir žvaigždutėms bemirgant, tartum, verkiant ugninėmis akelėmis iš ilgėsio...

Toj tai šalyj tolymoj, tarpe deivių gražių gyveneno karalaitė už visas kitas gražesnė; mėlynakė, auksaplaukė; jaunų bernelių sapnų svajonėlė, kuri pamilo bernelį vargdienelį, vargo ugdytą, skausmo penėtą, darbo išnešiotą... Pamilo karalaitė jaunužį, pamilo karštai, kaip ir bernelis jaunasai, vargo bernuželis, pamylėjo karalaitę, bet niekas nežinojo, niekas negodojo, delko bernelis liūdnas, delko krūtinė banguoja, delko atdūsysis lūpas skrodžia. Bernelis mylėjo ir svajojo tiktai, nes netikėjo, nedūmojo, kad karalaitė, visų deivių valdovė, galėtų jį pamylėti, galėtų sau širdužę palenkti prie vargdienužio bernelio...

Nyko bernelis, blyško veidas, nes mylėjo, nes kentėjo ir skausmas jo niekados neapleido, kaip ir karalaitės puikuolės, nes žinojo, kad negalės jaunam berneliui priklausyti, kad juos skiria ne-lygybė ir tik mirtis telieka abiem, delto nyko, delto vyto gyvenimo dienos abiem, tesvajojant, bedūmojant apie širdies valdovą.

Mirė bernelis ir priėmė jį žalias žolynas, nes mylėjo, bet daug kentėjo ir skausmas persunkus buvo. Pas jo kapą berzelis svyrūonėlis lingavo ir jame lakšutė ilgėsi dainą pynė savo meilūziui, padangių tamsiųjų arui dainavo, kuris jos negirdėjo, nežinojo, kad lakšutė jam tik dainuoja... apie jį svajoja. Verkė berzelis nuleidęs šakas ir stambiais rasos lašais laistė bernelio nelaimingo kapą aukštą, ant kurio žydėjo radastų krūmas pasodintas puikuolės karalaitės, jos ašaromis aplaistyta, jos skausmu užugdytas radastų krūmas.

Nyko vyto jaunuzėlė, kaip rūtelė žalioti pakąsta rudens šalnoms; neskambėjo josios dainos po mėnes aukštąsias, pas rūteles kvapiąsias, po laukus plačiuosius. Ji liūdėjo, ji svajojo apie žuvusį bernelį, ji raudėjo...

* * *

Anksti rytą pavasarį į beržą svyruonėlį, pas kapą jaunužio, vargo bernužio, atlėkė raiboji gegutė ir skurdžią dainą uždainavo...

— Kukū, meiluzi! kelk, brangusai, pas savo širdies valdovę, kuri tavęs laukia, tavęs trokšta, tau širdužę paveda. Kukū!

Tyliai šlama beržas, tyliai purto sidabrinės rasas ant rožių kero, o rozės šnabžda už bernelį jaunąjį, kuriam ramu ilsėtis...

— Neraudok, gegužė, nedrumsk bernelio širdužės, nevirkyk melsvųjų akių, kurias pridengė žalias žolynas!

— Kukū! Kukū! Man ilgu be tavęs, bernuži!.. Man nubodo gyvenimas... Kukū! Kukū! Eikš prie manęs! Paklausyk kaip mano širdis

plaka karštai, o tai del tavęs vieno tiktai! Kukū! Kukū!

— Nurimkie, mergužė, raiboji gegute! Kam graudini jauno bernelio širdelę. Juk žinai, kad nekelsis jau jisai, kad užteko jau kentėti.

— Kukū! Kukū! Kam mirei tu, bernuži, kam palikai mane skausmužyje žūti? Ar gi nežinojai, kad aš myliu tave, tave tik vieną... Tavimi tik gyvenau. Kukū! Kukū!—kukavo gegužė, raudėjo raiboji savo bernužio. Ir klausės žmonės, ir ilgėjosi liūdnu "kukū," klausydami pas vargo bernužio kapą berželyje svyruoklėlyje...

Kalbėjo žmonės, porino senieji, kad tai ne gegutė kukuoja, tik puikioji karalaitė, svajų mergužėlė, kas pavasarėlis aprausta savo bernelį ir jam ilgėsio "kukū" dainuoja, nes taip Praamžius norėjo; tai Perkūnas pasigailėjo nelaimingos mergelės. Ir skamba "kukū" toli toli, aidas atsimuša tamsiame šlaite ir nyksta berybėje...

Kukū, kukū! Gegužė tik garsinas!

1924 m.

The Lithuanians.

Who are the Lithuanians? Where do they come from?

What is their language?

To what race do they belong?

These are the natural queries with which we fumble.

The country inhabited by the Lithuanians lies along the southern shores of the Baltic Sea, with Prussia on the west, Poland on the south, Russia on the east, and Latvia, home of the Letts with whom the Lithuanians are closely related, on the north.

Tradition says the Lithuanians have established their title to this region thru 8,000 years. Their origin is lost in obscurity, but among the large colonies of Lithuanian emigrants in the United States there still persists the account given by Ptolemy of the two clans, the Galindae and Sudeni, probably the ancestors of the Lithuanians of today.

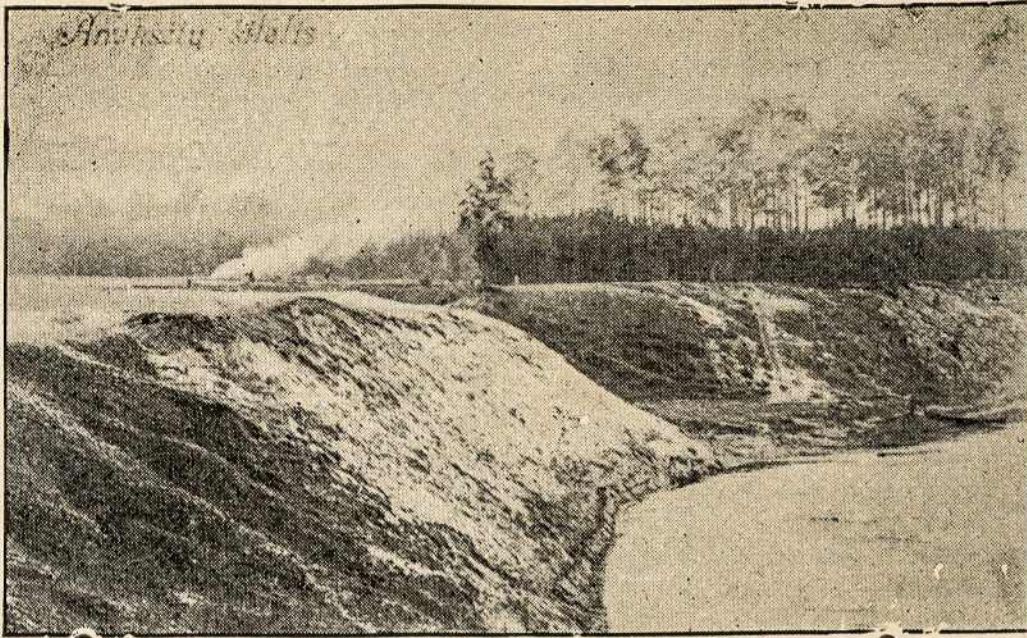
The general classification of the Lithuanians is that they are like the Letts, a distinct unit of the Indo-European or Aryan race, entirely different from their immediate neighbors, Slavs and Teutons, who also are of the Aryan stock. Lithuanians and Letts are kin, and constitute a branch by themselves. All of these Aryan people must have had a common origin, and must

have differentiated into distinct nationalities thru the absorption of foreign elements, influenced, also, by their varying surroundings and conditions of life.

Inhabiting a forested, marshy country, the Lithuanians have been able to maintain their national character, notwithstanding the vicissitudes of history. Their chief priest, called Krivė-Krivaitis (Judge of the Judges), under whom were 17 classes of priests and elders, worshipped in the forests; offerings were brought to the divinities at the foot of oaks. Even now, the veneration of great oaks is a widely spread custom in the villages of Lithuania.

When the race of people is the same (as in the Aryan) the difference between the several branches must lie not so much in the physical appearance as in their language, character, customs, manners, habits and spirit. All these characteristics, however, are susceptible to change, as civilization and culture wears off the sharp marks of distinction, and cultured peoples take on many resemblances. Language, more than any other characteristic, is the safest guide; altho even the languages have undergone a considerable change, their value remains unimpaired.

In employing a language as a guide for the identification of nationalities, we take in account

ANYKŠČIU ŠILELIS,
poeto vyskupo A. Barono apdainuota Lietuvos vietelė.

three principal characteristics of the language.

First, its grammatical construction; second, its phonetic system; third, its vocabulary. In the grammatical construction of the Aryan languages we find first of all that the older Aryan languages are flecational, while the newer are not flecational. The Teutonic languages particularly, differ radically from all other Aryan languages, and there is a supposition entertained by philological experts, that the Teutons have acquired Aryan speech, being themselves non-Aryan people. According to Isaac Taylor, the Teutons acquired Aryan speech from their Lithuanian and Celtic neighbors, and most of their cultured words are taken either from the Lithuanian or from the Celtic.

At the same time, the grammatical construction of the Lithuanian language is almost identical with that of Sanskrit, the oldest known Aryan language. Likewise, it is very closely related with the ancient Greek and Latin. These three languages maintain their intimacy in every other respect; and on the ground of this evidence it may be assumed the ancient Hindus, Lithuanians, Greeks, and Romans were first-cousins. This relationship may be best illustrated by a word denoting a supreme being. In Sanskrit it is called Devas; in Lithuanian also Deva or Dievas; in Greek Zeus or Theos; in Latin Deus. The Slavs call it Boug or Boh, which is the name also

in Iranian, while the Teutons call it Gott, and Anglo-Saxons God.

This same difference between the several Aryan groups is found in the phonetic system. On this basis could be built a theory that the Aryan race has fallen into three principal branches: Sanskrit, Lithuanian, Greek and Latin being the languages of the oldest one, Slavonic the second, and Teutonic the third. Thus, relationship of the languages places the Lithuanians in the first and oldest group.

What position the Lithuanian tongue occupies in this oldest group is a matter for science to determine. Isaac Taylor, in his work "On the Origin of the Aryans," contends that Lithuanian has the best claim to represent the primitive speech.

At the same time, he urges, Lithuanians have the best claim to represent the primitive Aryans.

Benjamin W. Dwight, in his book on "Modern Philology" writes:

"This is a language of very great value to the philologist. It is the most antique of all the living languages of the world, and most akin in its substance and spirit to the primitive Sanskrit. It is also at the same time so much like Latin and Greek as to occupy to the ear of the etymologist, in a multitude of words not otherwise understood, the place of an interpreter, with its face fixed on Latin and its hand pointing to the

Sanskrit." And he concludes thus: "It is like an universal interpreter seeming to have the gift of tongues since its tongue is so greatly like all the rest in preserving the pure primal model, from which they are all corrupt derivatives, as to seem in whatever language you hear, the chimes of its own words, very much like an old-fashioned brogue of that language, ringing loud and clear from ancient times."

This great secret, revealed by the language, is of inestimable importance to the historian, seeking the truth of human events. Rarely is there any record of the changes in population in various regions, other than fugitive inscriptions, and such other tokens of the past as archaeology can discover. But language has impressed itself on every country; the peoples have given names to places, which in many cases have survived in perfect or corrupt form.

These geographical names are the footprints of the peoples who lived in the world centuries before the idea of recording events in the form we term history, had become a science or even coherent purpose.

But, however incomplete history is, we learn from it that practically all the existing nations of Europe came into being within historic time. Greece, Rome, and other states familiar to history were not founded by the original inhabitants, but by the invaders of these regions. Thus the modern nations are the product of the rule of might. Which leads to the question: "Who were their victims?"

From the history of Greece and Rome we gather that the Pelasgians were the inhabitants of those regions before the advent of Hellenes and Romans or Latins. The Pelasgians have long since disappeared from history; they were absorbed by their conquerors and became assimilated; yet it is unlikely they perished entirely; some traces of them must be discernible, and this trace must be found in the language.

It has been demonstrated that a comparison of the Lithuanian language with Greek and Latin brings out a very close relationship. Thus relationship is also found in the names of the people. The traces are to be found likewise in civilization and culture, in manners and spirit, in customs and habits, in religion and ideas. In all these phases of national life there are found the proofs that the Pelasgians and the Lithuanian people were one.

On the same basis of evidence it can be argued that the ancient Hittitti or Kheta, whose civilization flourished 25 centuries before Christ, then was adopted by the Greeks, were the Lith-

uanians. Kheteans are supposed to have been the ancestors of the Getaes, who in turn are believed to be the ancestors of the modern Samogethians, who in recent times have built up the Lithuanian Republic.

Believing they are the oldest Aryan nation in the world, the Lithuanians regard themselves as the original settlers of Asia Minor and of the entire central and southern Europe.

Algirdas began the conquest of Lithuania, and in a short time the Lithuanians ruled the entire western and southern Russia. The Tartars under the Chingish Khan Timuchin demanded tribute from the Lithuanians, and the Lithuanian Grand Duke Vitenis destroyed the Tartar hordes, compelling Chingish Khan to retreat to Asia. In later times the Tartars voluntarily submitted themselves to the protection of Lithuania. The Livonian Knights began the conquest of Lithuania, and in 1856 they also voluntarily came under Lithuanian rule. The Teutonic crusaders, with reinforcements drawn from the entire Christian world, invaded Lithuania and in 200 years found themselves utterly destroyed by the Lithuanians and their allies. The Poles pressed their way into Lithuania, but defeated by force of arms, submitted in 1386 to Lithuanian rule.

It was the introduction of Christianity into Lithuania that marked the beginning of Lithuania's decline. The fault was not with the religion itself, but the way it was applied. The ancient Lithuanian religion based on the laws of nature, was understood by all the people. Christianity did not enter the Lithuanian spirit, but was imposed on the people. Outwardly Lithuanians were Christians, but in heart they remained always the same worshippers of Fire and Perkūnas. But the most destructive element of the Christian mission in Lithuania was the influence of the foreign clergy, which condemned all things Lithuanian, language, customs, culture, traditions.

No sooner was Christianity introduced into Lithuania than the ancient Lithuanian democracy perished. In 1413 a joint diet of Poles and Lithuanians was held, and on that occasion class distinction was first injected into the Lithuanian nation. The Poles bestowed titles of nobility on all prominent Lithuanians, and thus began the assimilation of Lithuanians and their course of life by Poland.

In 1521 serfdom was introduced, making the masses serfs or slaves of a few masters, the nobles. This was a very real disaster to Lithuania, the home of early democracy. The whole

tragic story of decline culminated in 1569 when, in the treaty of Lublin, Lithuania surrendered all its dependencies, losing to Poland such provinces as Volhynia, Kiev and Podolia. But even these territorial losses were insignificant in comparison with the loss of sovereignty.

When Sigismund Augustus, the last Lithuanian king of Poland, died in 1572, there died with him the glory of Jagielonian Poland. The immediate consequence was the formation of the Cossacks from oppressed White Russians and Ruthenians, who, under the rule of democratic Lithuania, had enjoyed liberty and freedom. In the 17th century, a Cossack uprising under Bohdan Chmielnioki, devastated the country with fire and sword, and almost simultaneously the Lithuanians, under Prince Janush Radzivil, allied with Swedes, rose in revolt. Both these events are described by Henry Sienkiewicz in his novels, "With Fire and Sword" and "The Deluge."

There was not a decade of tranquillity in the entire period of Polish rule. Internal disorder assumed such proportions that foreign powers found it easy to invite themselves to interfere. In 1772 the first partition of Poland took place, by which Lithuania passed under the rule of Russia and Prussia. In 1863 the Lithuanian and Polish nobility prepared an elaborate revolt against Russia, when the wily czar, Alexander II, nipped it in the bud by abolishing serfdom. The insurrection totally failed in 1864, and the Russian empire became absolute master.

The first act of the Russian government, after the collapse of the insurrection of 1864, was to blot out the name Lithuania from the maps of Europe. The second was to stamp out the Lithuanian language, and to crush the Lithuanian national spirit, as far as it could. The struggle served to stimulate Lithuanian ambitions and aspirations, which developed to such an extent that in 1904 Russia found her purpose defeated, and was compelled to recognize the Lithuanian language and many economic and social rights of the people.

In 1905, when the imperial Duma was created, Lithuanians regained their place among the living nationalities of the world, and they were represented as a distinct national unit in that assembly. A struggle for Lithuanian autonomy, as the first step to absolute independence, was on a good way to success, when the World War broke out in 1914.

After all the trials of war, Lithuania, which seemed to have perished, has risen again in its ancient spirit of democracy, and at the present

time is a Republican State, absolutely independent of any power.

The Booster.

Žodis Tėvams.

Tenka dažnai išgirsti nusiskundimų, kad mūsų išeivijos jaunoji karta atitolusi yra nuo kilnių idealų, kad mūsų jaunuoliai ir jaunuolės iešką tik "good time," kad mūsų jaunuomenės tarpe daug yra dorinio, jei ne ištvirkimo, tai bent pakrikimo, nepastovumo. Tėvams tenka dažnai patirti iš savo vaikučių nemalonumų, nemandagių žodžių ir pasielgimų, neklusnumo ir nepagerbimo. Kiek paaugęs vaikas ar mergaitė jau nenorį pripažinti tėvų autoriteto, bet einą savo keliais, neretai visai nesiskaitydami net su Dievo ir Bažnyčios įstatymais.

Kaip jaunas medelis ar švelni gėlėlė reikalingi rūpestingos priežiūros, kad prigytų ir augtų ir duotų gerų vaisių, taip lygiai ir jaunuolio-ės siela reikalinga yra iš pat mažumės gero ir proto auklėjimo. Neužtenka kūdikiui duoti mokslo, kad iš jo išaugtų geras žmogus, bet reikia dar lavinti jo valią, kad ji būtų palinkusi prie gero, tvirta doroje; reikia lavinti jo širdį, kad ji būtų jautri visam, kas yra kilnu ir gražu.

Geras vaikučių auklėjimas yra svarbi ir atsakomągi pirmoje eilėje tėvų priedermė. Tėvai privalo su dideliu pasišventimu budėti ir prižiūrėti savo vaikučius ir savo pavyzdžiu ir žodžiu kelti jaunutėje sieloje meilę prie doros.

Bet mūsų tėvams šis darbas atlikti yra be galo sunku. Dažnai tėvai eina į darbą ir per ištisą dieną nesimato su savo vaikučiais. Tuo būdu neturi jiems veik jokios intakos, ir jie auga gatvės intakoje. Ar reikia tad stebėtis, kad ilgainiui tėvai negali suvaldyti savo vaikučių?

Kad tėvams palengvintus auklėjimo darbą, kad papildžius jų negalėjimą, kultūringose, ypač katalikų, šalyse steigiami bendrabučiai, kur vaikai einą mokslan gyvena ir po priežiūra gerų prityrusių auklėtojų lavinami, kad išaugtų dorais, pavyzdžingais žmonėmis.

Daugiausia tokių bendrabučių kuriama mergaitėms. Viena delto, kad gerai išauklėta moteris turi didžiausios svarbos šeimynos gyvenime. Antra, mergaitėms grėsia didesnis pavojus, jei jos auga be tinkamos globos ir geros intakos.

Mes, lietuviai katalikai, čia Amerikoje turime tik vieną toki bendrabutį prie Šv. Kazimiero Akademijos. Į šį bendrabutį priimamos mergaitės, kurios lanko Seserų vedamą Akademiją (pradžios mokyklą, "High School" ir komercijos kursus). Jos čia gauna mairast, pastogę, guolį ir, kas yra svarbiausia, jos turi rūpestingos globos ir priežiūros. Seserys rūpinasi, kad iš jų auklėtinių išaugintus ne tik išmokintas mergaites, bet ir doras, pavyzdžingas savo gyvenimu katalikes.

Bendrabutyje mokama tik 25 dol. mėnesiui. Tai yra be galo pigu, jei atsižvelgsime į tuos patogumus, kurių turi čia auklėtinės, o ypač į tą jaukią doros atmosferą, kurioje mergaitės augdamos įgyja dorinio tvirtumo ir pastovumo. Tai už pinigų nenupirksi.

Tėvai katalikai, kurie mano leisti savo dukteris į aukštesnį mokslą, turėtų gerai tai įsidėti į galvą ir nepasigailėti vieno kito dolerio daugiau, kad tik išaugintus savo dukreles doromis merginomis. Tie keli doleriai pasiūti dukterų auklėjimui pilnai atsilygins. Gerai išauklėtos dukterys bus tėvams parama ir paguoda senatvėje, o jos pačios, apsišarvojusios tvirtais doros principais ir išėjusios į audringą mūsų laikų gyvenimą, drausiai ir ištvermingai pergalės kliūtis ir išliks doriniai sveikos.

Karštai tad raginu mūsų tėvus, kad nepašykštėtų savo dukrelėms duoti gero auklėjimo, kad kuoskaitlingiausiai siūstų savo dukteris į Šv. Kazimiero Akademijos bendrabutį.

Jo adresas: 2601 W. Marquette Road, Chicago, Ill.
Kun. K. Rėklaitis, Akad. Kapelionas.

Sulietuvino A. Matutis.

Marija Magdalena.

Trijų Veiksmų Biblijinė Drama.

Veikiantieji Asmenys:

MARIJA MAGDALENA.

MORTA, jos sesuo.

RUTA, Jairo dukra.

MIRIAMA

SARA } Žydės.

SAPIRA

ONA

LEJA } Magdalenos tarnaitės.

ZELPA

KARALIUS ERODAS, Tetrarka Galilėjai.

ERODIJA, jo žmona.

SALOMĖ, jos dukra.

FLORINA

SILVIJA

DALILA } Romos ponios.

FLAVIJA

SEPORA } Erodijos atendantės.

REJA

KUZAS, užvaizda Erodo rūmuose.

GABINIJUS, pasiuntinys Erodo žinioje.

REUBENAS, pažas Erodo rūmuose.

ASUMAS, Tyruolis pirklys.

TARNAI, PAŽAI IR MINIA.

PIRMASIS VEIKSMAS.

REGINYS.—*Turtingai puošnūs rūmai Marijos Magdalenos gyvenbutyje, Magdalėje, Galilėjoje. Rinktiniai parankiausi rakandai pristatomi į vietas. Stalai kupinami brangiais krištoliniais ir sidabriniais indais, kviuose telpa rinktiniausi vaisai, saldumynai ir daug kitko. Tarnai darbuojasi, priartindami sofas prie stalų, dabindami ir puošdami viską, kai Marija Magdalena, šauniai išsipuošusi, apžiūri sutvarkymą.*

Pirmoji Vaidykla.

Magdalena: Ar viskas patvarkyta? ir ar puota jau priruošta mano svečiams?

Ona: Taip, brangioji ponia. Geriausiai darėme viską patvarkyti, kad rūmai atrodytų prašmatniausiai.

Magdalena: Atrodo, kad gražiai nusisekė viskas. Esu tikra, kad šie mano rūmai yra dailesni ir puošnesni nei daugelio garbingųjų ir turtingųjų Romos ponių, kurios viešės šiuose kambariuose pas mane šią naktį. Ir visada taip išdidžiai bus pas mane ateityj. O, aš myliu tuos didingus vaizdus, tas spindinčias šviesas ir kve-

piančias gėles, žavėjančią muziką ir triukšmingas puotas. Be jų, rods, negalėčiau aš gyventi. *(Ji sėdasi, kai Zelpa vėdykluoja ją.)*

Zelpa: Nesirūpink, mylimoji ponia. Kad gerasis tamstos tėvelis ir nebūtų palikęs šio puikaus gyvenbučio su neišsemamais turtais užlaikyti jį, tai prigimtas tamstos gražumas ir vikri jaunatvė pritrauktų daugelį piršlių, trokštančių aukoti tamstai viską, ką turtais gali tik duoti. Ir tikrumoje negalima jų atsikratyti; jie kimba, kaip bitės prie gėlių.

Magdalena (nusijuokdama): Aš nepaisau ir nenoriu jų nė vieno. Aš mėgstu pataikavimus ir linksmumus, tačiau aš būsiu sau ponia, laisva ateiti ir išeiti, vaišinti mano draugus ir tvarkyti savo gyvenimą, kaip man pačiai patinka. Jeigu galėčiau aš nusiraminti, tai gyvenčiau Betanijoje pas gerąjį brolių Lozorių ir mylimąją seserį Mortą. Juodu mano, jog aš pamiršau juodu. Tai netiesa. Bet gi noriu aš būti laisva ir nepriklausoma.

Ona: Tačiau jiedu neapsakomai myli tamstą ir griaudenasi, kad negyveni sykiu...

Magdalena: Aš žinau tą. Bet aš negalėčiau linksmi gyventi ramiame Betanijos miestelyje. Mano širdis veržiasi prie verpetuojančio triukšmingo gyvenimo. Ramus šeimyninis gyvenimas nepatenkintų manęs.

Ona (nusišypsodama): Laimė neužilgo atmainys brangiosios ponios neramią padėtį. Jeigu ponia paniekina Judėjos kunigaikščius ir Romos išpuikusius didikus, kurie sukinėjasi apie karaliaus Erodo sostą, tai ji gal neatmes karališkojo piršlio pataikaujančio mylavimosi.

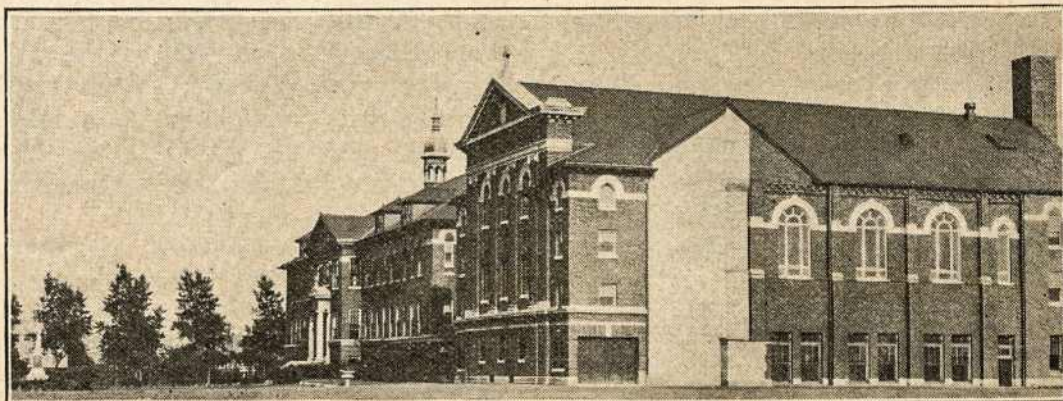
Magdalena (taip pat nusišypsodama): Tavo žodžiuose glūdi gilus reiškinys. Na, Ona, neslėpk ir pasakyk, ką žinai.

Ona: A, aš manau, jog kilnioji mano ponia geriau žino nei nužeminti jos tarnai, kad karalius Erodas yra pasiryžęs duoti nesuskaitomas dovanas ir teikti gausias malones Magdaiės gražuolei.

Magdalena: Ar taip kalbama? Gal—ir kas gi žino? Kurią dieną gal aš mainysiu šį gyvenbutį į turtingiausius rūmus.—Tačiau aš girdžiu kieno tai žingsnius. Pasakyk, kas ateina?

Zelpa: Tai Ruta—Jairo dukra. Ar priimti ją?

Magdalena: Taip, taip. Mažoji mano draugė priimtina visada.

ŠV. KAZIMIERO SESERŲ VIENUOLYNAS IR MERGAIČIŲ AKADEMIJA—NAUJOS KOPLYČIOS IR AUDITORIJOS DALIS.

(Įeina Ruta.)

Ruta: Gerą vakarą, brangioji Magdalena. O, kaip gražiai atrodai šiuose puotos šauniuose rūbuose. Tur būt važiuoji į pokylį?

Magdalena: Visai ne. Aš prisiruošus bevaishinti drauges savo namuose šią naktį. Aš manau, Ruta, jog pati pasiliksi čia ir prisidėsi prie svečių; tai suteiks man didelio linksmumo ir džiaugsiuos, turėdama laimingą ir skaisčią mergelę šalia savęs.

Ruta: Nuoširdžiai ačiū, mylimoji. Aš atėjau čia tik trumpam pasikalbėjimui su tamsta ir apleisiu tamstos gyvenbutį pirm nei svečiai atvyks. Aš gi jausčiaus nevietoje tarpe linksmųjų Romos ponių.

Magdalena: Rasis ir Judėjos mergelių šioje mano puotoje. Jos visos yra išmintingos ir nesilaiko Mozės ir pranašų papročių, draudžiančių bendrauti su svetimtaučiais.—Štai, nesigraudenk ir nusiramink, Ruta; aš neversiu tavęs susitikti su tomis Romos poniomis, jeigu tai priešinga tavo norams. Tačiau, apie ką gi norėjai pasikalbėti su manim?

Ruta: Vai, Magdalena! Aš troškau apsaakyti tau apie didingą Pranašą, kurs patraukia žmonių minias ir daro didžius stebuklus.

Magdalena: Apie tai girdėjau ir aš. Ar pačiai pasitaikė matyti jis?

Ruta: Taip. Ir niekada neužmiršiu tos valandos. Aš dėmėjausi iš mūsų namų aukšto, kai pamačiau prisiartinančią minią. Indomumo pagauta, nubėgau žemyn ir, įsimaišiusi tarpan žmonių, aš pamačiau tą Šventąjį Vyrą, didingą Pranašą. Vai, Magdalena! aš neišgaliu atvaizduoti tau prakilnaus jo pasirodymo nei dangiškojo gerumo, koks spindėjo jo veide, nei maloningo nuoširdumo, kurs pasigaili silpnųjų ir klystančiųjų, ir savėp patraukia visus.

Magdalena (nusijuokdama): Tavo šventasis pranašas, brangioji Ruta, privalo turėti daugiau tobulumą už paprastą mirtingąjį žmogų.

Ruta: Vai, Magdalena! jeigu pati būtum jį mačius, taip, pati, tai būtum buvusi apsiausta dievinio majestoto, jungiančio dangiškąjį skaidrumą.

Magdalena: Pasakyk man, kas gi įvyko po tavo susitikimo su Pranašu?

Ruta: Po valandėlės jis sėdosi atsilsėtų po lapuotu medžiu ir motinos atnešė prie jo savo kūdikius. Jo akys žydrėjo dangiškąja meile ir malonumu, kai laimindamas dėjo savo rankas ant mažyčių galvelių ir glostė garbiniuosius jų plaukus. Kai kurie varė moteris šalin. Tačiau, tai pamatęs didingas Pranašas, buvo nepatenkintas ir tarė: "Leiskite mažutėliams eiti prie manęs ir nedrauskite jiems, nes tokių yra Dievo karalystė." Vai, Magdalena! aš nepajėgiu apsaakyti, kaip jaučiausi, kai jis maloniai pažvelgė į mane ir dėjo savo rankas ant mano galvos palaiminimui. Aš būčiau palikus viską, kad sekti jį, jeigu tu, brangioji mano drauge, būtum buvus sykiu su manim. Vai! ar gi neisi su manim?

Magdalena: Mylimoji!—gal—gal atsitaikius kitai progai.

Ruta (meldžiančiai): Vai, kodel gi ne dabar? Magdalena, aš žinau, jog neesi laiminga. Tos linksmybės, kurių tu taip ieškai, nepatenkins tavęs. Tavo širdis per gera, kilni, ir nesuras ramumo nė patenkinimo šiuose žemiškuose džiuguliuose, kurie tveria vos valandėlę ir paskui išnyksta visai. Argi pati nepaklausysi šaukiančio balso to, kurs vadina save "Kelias, Tiesa ir Gyvenimas"?

Magdalena: Tačiau, Ruta, kas gi tas gyvenimas? Tai metavonės ir savės išsižadėjimo gyvenimas. Manding, aš nusiklausiau pasakojimo

iš kitų apie mokinius to naujo Pranašo, kilusio iš Judėjos, ir aštrusis jo mokinių išpildymas tiesiog baido ir gąsdina mane.

Ruta: A! nebaidytų tavęs, brangioji Magdalena, jeigu pati girdėtum tą visa iš jo lūpų. Jo esimo gracija ir maloningumas, dievinis įkvėpimas, plaukiąs iš jo kalbos, sekti jį sėkmingai patraukia minias, trokštančias daugiau išgirsti apie jo mokslą—kilnų ir tobulą, niekada žmoneš pirmiau neteiktą.

Magdalena: Tas jo mokslas per daug aukštas ir per daug kilnus; tai ne man, mylimoji Ruta. Juk pati gerai žinai, kaip aš myliu patogumus, turtus, linksmybes ir viską, kas daro smagų ir linksmą gyvenimą. Daugiau nė nebe-kalbėk man apie didingą tavo Pranašą. Sek jį, jeigu nori, mano drauge; tačiau leisk man ieškoti draugingumo tų, kurie aukoja ir duoda mano širdžiai tą visa, ko ji pageidauja ir trokšta.

(Įeina Leja.)

Leja: Aukštoji ponia, pribuvo pasiuntinys iš Erodo rūmų ir pageidauja tamstą matyti. Ar įleisti jį?

Magdalena: Pasiuntinys iš Erodo rūmų! —Taip, įleisk jį tuojau. *(Leja išeina.)*—*(Magdalena atrodo susimąsčiusi.)* Koks gi būtų tikslas tos pasiuntinybės? Indomumo apimta aš visa!

(Įeina Gabinijus, rankoje laiko antspauduotą voką.)

Gabinijus (nusizėmindamas): Ar stoviu prieš ponios Magdalenos asmenį?

Magdalena: Aš esu Magdalės Marija.

Gabinijus: Kilnūs mano viešpats, karalius Erodas, siunčia nuoširdžius pasveikinimus, įsakydamas asmeniniai paduoti į tamstos rankas šį voką.

Magdalena: Karališkasis tavo viešpats tikrai pagerbia mane. Pasakyk, jog pats ištikimai išpildei savo prievolę. Aš pati jam priminsiu apie šį voką, kai ištersiu jo įtalpą. *(Gabinijus linkterėja ir išeina.)* O, Ruta, ką gi manai, kas yra šiame voke? Tai yra nauja dovana, kuria jis vėl pagerbia Magdalės Mariją.—*(Skubiai nuima antspaudą, atidaro voką ir pamato žemčiūgų karolius, kuriuos paima į rankas.)* O, žemčiūgų karoliai! kokie gražūs! Žiūrėk, Ruta! ar ne puiku?

Ruta (susirūpinusiai): Magdalena! ar pati priimsi tą dovana?

Magdalena (smagiai): Žinoma, branguole. Tai rinktiniausia dovana ir per brangus davinys atmesti. Antra, tik pamąstyk, ką tai reiškia gauti tokią dovana nuo karaliaus Erodo. Gi jo palydovai ir artimieji gali sau juoktis ir šnabž-

dėti, kai mato, kad jų viešpats rodo man prisirišimą ir meilinasi prie manęs, ir kad sekamas mano žingsnis—sėstis šalia jo sosto.

Ruta (pasipiktinusi): Magdalena! ar teisingai aš girdžiu tave kalbant? Ar taip manai tikrai? Aš pasitikiu, jog pati nedrąsinsi ir nestiprinsi meilės santykių su tuo pagonu karalium, kurs persekioja mus!

Magdalena (nuolankiai): O, Erodas yra pušiau žydas ir, jeigu jis mano mane esant sosto verta, tai aš neatsisakau tos garbės.

Ruta: Mylimoji! Aš perspėju tave. Visai prašalink tokias niekingas mintis. Tik pamąstyk ir atmink savo gentę, savo giminės ir savo tautos papročius, kurie draudžia santykiavimus su pagonų sūnumis.

Magdalena (nepaisančiai): A! manding, Erodas dar nepažadėjo man savo rankos. Tik suteikė keletą dovanų, gerėdamasis ir išgirdamas mano gražumą.

Ruta: O, Magdalena! labai gaudina mano širdį, girdžiant tave taip kalbant. Aš meldžiu tavęs nutraukti tuos ryšius su Romos pagonimis ir nuo jų visai pasiliuosuoti. Sugražink Erodi tuos žemčiūgų karolius, kuriais jis nori pavergti tavo širdį ir tavo garbę.

Magdalena: Sugražinti karaliui dovaną? Niekada! Tik, žiūrėk, kaip gražiai pritinka man. Aš pasilaikysiu ją, kad uždegti pavydą visoms išpuikusioms ponioms Erodo rūmuose.

Ruta: Mylimoji Magdalena, aš atsiliepiu į tave tąja meile, kuri dega mano širdy del tavęs, tavo kūdkystės židiniu, mūsų bočių Dievu, kad pamestum santykiavimus su mūsų tautos priešais ir kad gražintum Erodi nuodingą jo dovaną.

Magdalena (užsispyrusiai): Aš pasielsiu taip, kaip man pačiai patinka ir visai nereikalauju, kad kas kitas davinėtų man patarimus. Apleisk mane.

Ruta (nusiminusiai, kai atsikelia): Atleisk už drąsius ir nepriimtinius mano perspėjimus. Aš maniau tik apie tavo gerą. Dabar aš apleidžiu tave ir meldžiu mūsų bočių Dievo sergėti tave nuo visokių nelaimių. *(Išeina.)*

Magdalena (nepatenkinta): Negana to, kad reikia klausytis mano sesers Mortos perspėjimų; bet ar turiu aš priimti įvairias pamokas kiekvienos žydės, kuri tik įžengia pro duris į mano gyvenbutį?—*(Po trumpos pauzos ramiau.)* Tačiau per rūsčiai prasitariau gerajai draugei Rutai. Gailiuos. Susitikus kitą kartą prakalbėsiu į ją meiliau. Vienok negaliu aš atsigerėti, turėdama tuos Erodo brangius žemčiūgus. Kitaip turėčiau atsisveikinti su gražiomis svajonėmis, kurios gimsta manyj. Likti karaliene! apturėti

visų pagarbą! būti turtinga ir galinga, pagirta ir pavydėta! Tai visų troškimų atsiekimas. Aš negaliu atsisakyti džiaugsmams pripildytos taurės, teikiamos į mano rankas.

(*Įeina Leja.*)

Leja: Aukštoji ponja, svečiai jau atvyko.

Magdalena: Aš laikiu jų. Įlydėk visus pas mane.

(*Leja išeina.*)

Antroji Vaidykla.

Švelniai muzikai griežiant, įeina Florina, Silvija, Flavija, Dalila, Miriama, Sara ir Sapira. Visoms susėdus į vietas, mažos mergaitės, pasidabinusios gėlėmis, sulyg Romos papročių, atitinkamai apeina su parfumų indėliais aplaistyti ponijų rankas, stato gėles jų priešakį ir pasilieka šalimais vėdykluoti jas. Tarnai pila vyną, teikia vaisius ir t.t.)

Magdalena: Sveikinu garbingąsias viešnias. Meldžiu arčiau prie stalų ir atsilošti į sofas. Tai visa priruošta viešnių smaguliams.

Florina: Gražiosios Magdalenos rūmai nusako jos prašmatnumą ir tikrai prilygsta imperia linės Romos garbei.

Silvija: Pati tikrai prigelbsti mums užmiršti mūsų ištrėmimą į šį nepriprastą kraštą ir gyvenimą tarpe nepakenčiamų žmonių. Aš įsivaizdinu, jog likau perkelta į gražius rūmus ties Tibrio krantais.

Magdalena: Aš tikrai džiaugiuos, girdėdama, kad mano rūmai Judėjoje patinka jūsų skoniui.

Dalila: Tai tiesiog smagumas. Įžengiant į šią vaišingą pastogę, sutikta mus malonia muzika, kuri primena mums Italijos melodingas stygas.

Sapira: Jūsų Italijos muzika žaviai smagi. Mūsų Ebrajų poezija persunkta melancholijos tonais arba esti majestotingai iškilminga. Tas visa apsunčina tave.

Sara: Gal dėl to, kad tēmos, kurios įkvėpė mūsų bardus, yra kilnesnės. Sutvėrimo didingi kūriniai, mūsų tautos istorija ir papročiai, mūsų galiūnų pergalės ir nepasisekimai—visa tai buvo pagrindas bardų svajonėms.

Florina: Aš gi labiau mėgstu Virgilijaus smagius variantus nei jūsų Ebrajų pranašų kilnias raudas. Nūngi, kai Romos aras plasnoja Jeruzalės skliautais, tai drąsiai galima tikėtis, kad mūsų dievaičių smagi religija prigis ir įsigyvens, nusilpnindama Judaizmo aštrųjį išpažinimą. Kam gi atmesti Italijos poetišką filosofiją, kuri visus smagina nesuskaitomais maloniais dievaičiais bei deivėmis, ir garbinti tik vieną

Dievą? Mūsų dievaičių juk pilna visur: danguose ir žemėje, upėse ir giriose.

Silvija: Tai tiesa. Ir niekas negali viršinti mūsų dievybių. Juk Venus, Diana, Minerva ir Juno tai malonios dievybės. Už jų garbinimą gražiai mums atlyginama įvairiomis linksmybėmis ir džiugulingais smagumais.

Sara (pašiepiančiai): O ar jūsų jaunuoliai yra patenkinti ir ar garbina tąsias moteriškas dievybes?

Silvija: Jie gi gali pasirinkti vyriškas dievybes, kurių pilna mūsų Olympe. Juk yra Jupiteris ir Marsas, Apollo, Bachus ir daugelis kitų, kurie vadauja ir globoja kiekvieno luomo gyvenimą. Negalima pamiršti ir Merkurijaus. Tai vagių ir melagių patronas.

Sara: Taip viskas parankiai surėdyta! Nėra reikalo abejoti, kad jūsų Olympus taip pat turi ir moteriškų silpnybių ir yra kvailybių globėjas.

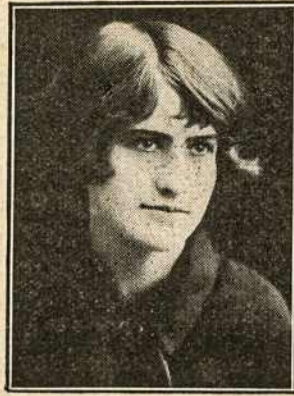
Silvija: Žinoma. Kitaip Elysiumas, į kurį esame kviečiamos, liktų tuščia ir nuobodi vieta. Tačiau, mylimos bičiuolės, privalome tikrai pasveikinti aukso gadyne, kai Judėja pradės garbinti Romos dievaičius ir priims mūsų papročius. Ir ką sakysi apie tai, Miriama?

Miriama: Niekada nesulauksite to. Aš gi negalėčiau išlaikyti, matant Judėją priimant pergalėtojų religiją. Karas, tiesa, nukankino Judėją ir užkrovė Romėnų jungą; tačiau Romėnai nepajėgs suretežinti ir atimti jos vaikų sąmonės. Aš tikiu, jog arti tas laikas, kai Roma priims religiją tų, kuriuos nugalėjo ir pajungė. Ir toji dvasinė karalystė bus kilnesnė, didingesnė ir galingesnė negu kadaise sapnavosi pagoniškajai Romai.

Florina: Vaje, Miriama, pati kalbi lyg įkvėptas pranašas. Tačiau daug amžių turėtų praslinkti, kai išsipildytų tavo pranašavimas. Pati ir aš negalėsiva sulaukti ir matyti tų svajonių išsipildymo. Taigi, priimk gerosios draugės patarimą: gyvenk tik dabarčiai, smaginkis ir linksminkis, skęsdama laimės džiuguliuose. Mes žinome kaip džiaugtis smagiu gyvenimu Italijoje. Mes, moterys, paliekame religiją kunigams, išmintį—filosofams, o svajones—dainiams; mums pačioms yra laiko atsiduoti mūsų lyties atatinkamiems pasismaginimams, k. a. žaisti ir šokti, svečiuotis ir puotauti. Taip privalėtų būti ir šiame nuobodžiame krašte.

Magdalena (juokdamosi): Kokia išmintinga patarėja būtum pati, geroji Florina. Ir visai neabejoju, jog kada nors paliksi didžios viešpatijos valdytoja.

Florina: Kodel gi ne? Juk moterys jau valdė didžias karalystes ir galėtų vėl valdyti. Tik

Adelė Ambotaitė

Ona Grigonytė

Paulina Malinauskaitė

Šiomet
baigusios Šv. Kazi-
miero Seserų Akademi-
jos aukštesnę mokyklą
High School

Elena Rimšaitė

Pranė Strelčiūnaitė

Beatrice Urbaitė

prisiminti Kleopatru, Semiramu. Ir jūsu Tautoje juk Debbora buvo Teisējas.

Flavija: Tikra tiesa, mano drauge. Gi vyrai garbino jas. Pati galētum net viršinti tų moterų darbus ir žygius, Florina.

Florina: Jeigu aš laikyčiau sceptra savo dešinėje, tai pirmutinis politinis mano žygis būtų įvykdyti moterų senatą. Jos privalėtų reguliuoti toaletos ceremonijas, nutarti vingiuojančių mūsų suknių ilgumą ir apsvarstyti, kaip pritamamai užlaikyti mūsų plaukus. Galutinai, jos privalo uždrausti moterims varginti savo protus ir visai nesirūpinti apie Mozės ir pranašų patvarkymą, kaip daro Izraeliaus gražios dukters.

Flavija: O ar nenorėtum panaikinti karus, išmintingoji rėdytoja? Karai juk baisūs: terioja ir žudo tautas, išnaikindami mūsų smagių santykių solidarumą ir visas linskmybes.

Sara (rūpesingai): Juoba! tie karai pagamina neapsakomus kentėjimus ir skausmus tūkstantinėms žmonių minioms.

Florina (lengvai): Vyrai gi myli kariauti. Jie tiesiog laimingi, kai kapoja kits kito galvas.

Sara: Gal pati manai, kad moterys irgi norės pasismaginti karo narsiam sporte. Ir, kuomet moterų senatas susirinks posėdžiauti žmonių gerbūviui, tai gal moteriškas versite kariūnais?

Florina: Ne. Moterys neprivalo statyti prieš ginkluotas priešų jėgas. Tai sužeistų jų grožį. Vyrai gali laikytis didžia garbe žaizdas, gautas karo laukuose, tačiau jie patys nepagirs tokių žymių moteriškų veiduose.

Dalila: Aš užvirtinu pačios nusprendimą, išmintingoji Florina. Moterys, kaip gėlės, yra skirtos būti gražiomis, patikti ir būti patinkamomis. Kai įstengsime priversti tas rūpestingas žydes tikėti mums, tai atliksime didesnę naudą visų jų gerbūviui nei mūsų papročiai ir teisės.

Florina: Judėjos nepakenčiamas pastovus iškilmingumas ir nesimainymas daro mūsų gyvenimą tikruoju ištrėmimu. Laimė tik, kad Erodas teikia mums nedažnų linksmų pajvairinimų ir gražuolė mūsų Magdalena žino, kaip pasmaginti puotas linksmuose jo rūmuose.

Magdalena: Aš labai džiaugiuos, matydama, kaip apsupa mane visi, kurių geras ūpas ir linksmingumas saldina gyvenimo plaukiančias trumpas valandas.

Sapira: Dalila, aš girdėjau, jog pati Erodo rūmuose esi didžiausia favoritė. Gal teiksies patenkinti mūsų smalsumą naujausiomis žiniomis iš karališkų rūmų?

Dalila: Girdėtis, jog Erodijs užsitraukė Erodo rūstumą ir jis žada pasmerkti ją panašiai, kaip padarė su pirmąja savo žmona.

Magdalena (susijaudinusiai): Argi tai galimas dalykas? Ar nužudys ją?

Dalila: Vieni taip kalba. Gi kiti sako, jog išstems ją.

Florina: Tai švelnesnio kankinimo būdas.

Flavija: Visai neįstabu, jog Erodas nebepakenčia visokių jos naivumų ir užgauliojančio temperamento.

Miriama: Erodijs teisingai užsitarnauja panašios bausmės už savo žiaurumą, reikalaujama šventojo pranašo Jono galvos.

Sara: Tikrai. Mūsų tautos istorija nusako daugelį tokių pavyzdžių smarkių bausmių, užsiųpelytų per tuos, kurie išniekino arba nuskriaudė Viešpaties pranašus. Jūs visos gerai žinote bedievės Izabelės istoriją.

Sapira: Tikrai bausis pavyzdys. Tačiau, apie ką gi karalius Erodas svajoja nūnai?

Dalila: Nūngi karalius Erodas svajoja ir sapnuoja pasirinkti visos karalystės gražiausiąją mergelę.

(*Magdalena nepaprastu žingeidumu klausosi visų.*)

Silvija: Aš gi atmesčiau jo ranką.

Sara: Taip pat ir aš. Tokių gašlumų monstras ir vergas negalėtų būti ištikimas.

Miriama: Kas gi benorėtų užimti jo sostą, sumirkytą nekaltųjų aukų ir šventųjų vyrų krauju?

Magdalena (į šalį): Net panašus sostas gundytų mane, jeigu galėtų patenkinti visus mano troškimus. (*Pasikelia.*) Mūsų šnekos darosi tragingos. Verčiau pasikelkime ir eisime į mano galerijas pamatyti kai kurių naujų kūrinių, ką tik gautų iš Romos. Sekite mane į šalinį koridorių.

(*Viešnios pasikelia ir seka Magdalena po dešinės. Pasilieka keletas tarnaičių. Iš kairės įeina Morta ir papeikiančia išraiška apžiūri puošnius rūmus ir vaišingus stalus.*)

Morta: Taip yra. Ir prisibijojau to viso. Pribuvau per vėlai nedaleisti tos puotos ir uždrausti pagoniškas vaišes. Juoba! vai, nelaimingoji ir vargšė mano sesuo! Kad ji būtų tik patenkinta paprastais mūsų namais Betanijoje ir apleistų tas nuodėmingas paikystes.

Zelpa: Ponia Magdalena gyvena apsiausta tokiu išdidingumu, koks pritinka jos gražumui ir laimei.

Morta: Juoba! nelemtas gražumas ir slidi laimė gali sužeisti jos sielos visą grožį.

Zelpa: Argi norėtum uždaryti savo seserį į tamsumą, kad netektų meilės ir garbės? Tą viską juk teikia nepaprastas jos gražumas ir įgimti gabumai.

Morta: Taip padaryčiau tikrai! Taip, ir tūkstantį kartų taip, jeigu ji užmiršta savo Dievą.

Zelpa: Tačiau, tamstos sesuo, kaip senovės karalienė Estera, galėtų juk duoti nesuskaitomas palaimas Žydų tautai. Juk kalbama, kad karalius Erodas nebepakenčia savo žmonos Erodijos nei jos dukters Salomės ir ieško progų patikti gražiajai Magdalenai.

Morta: Apsaugok, dangau! Daug geriau, kad ji gyventų nežinoma ir mirtų nekalta mirtim.—Galingasis Izraeliaus Dieve! apsaugok mano seserį nuo pagonų išdykumų. Tesugrįžta pas Tave nužeminta ir sutrinta širdim garbinti Tavo gailėstingumą per amžius!—Dabar gi eisiu ieškoti ir surasti ją. Ir maldausiu, kad ji pamestų tuos visus išdykumus ir sugrįžtų į savo kūdikystės lopšį. (*Išcina.*)

UŽDANGA.

(b. d.)

—o—

IMPRESSIONS FROM LITHUANIA.

I am happy to announce that a preliminary understanding has been arrived at between the Government of Lithuania and The Foundation Company which will be the basis for extensive financial and constructional projects of the greatest importance to Lithuania.

I arrived in Kaunas the latter part of May, representing The Foundation Company, which is the largest construction company in the world, operating practically all over the globe. The eminently strong position which the Foundation Company holds in various parts of the world has been brought about through the fact that their work has been satisfactory and they have been absolutely fair with the countries with which they have dealt. Their success has been proven by the fact that they have been able to secure further contracts even on larger scales than their first contracts in the same countries, after having finished their first work.

Mr. Franklin Remington, the chairman of the Board of Directors of The Foundation Company was unable to negotiate personally with the Government of Lithuania, owing to the fact that he could not leave Athens where he has consummated a contract for the construction of public works in Greece, involving an expenditure of a number of millions of dollars. The company, however, sent a special commission to Kaunas headed by Mr. Feifer, the European Manager of The Foundation Company, with headquarters in London, and Mr. Kinsey as consulting engineer. Mr. Feifer who has had twenty-five years' experience in conducting negotiations for financial and constructional work in various foreign countries stated it as his opinion that the finances of Lithuania are in the most healthy condition of any country that he has been in. He was particularly impressed with the handling of the national budget. He spoke especially of the stability of the lit and of the excellent condition of the Bank of Lithuania. This commission is remaining in Lithuania and is making a careful study of the economic conditions and necessities of the country in order to determine what projects for the development of the country are most necessary and practical at this time. They are engaged in studying with the Government plans for the extension of railroads, the construction of high-

ways, port works, bridges and terminals and also for the building of water works and the construction of sewer systems in the capital and other large cities.

I desire first to take advantage of this opportunity to express through your medium my appreciation as well as that of my colleagues, Mr. Feifer and Mr. Kinsey, of the many courtesies extended to us by the Government, headed by its Premier, Mr. Petrulis, and the city officials of the capital, headed by its Mayor, Mr. Vileišis, during our very pleasant stay there. Their hospitality could not have been exceeded and created among all of us a most friendly feeling toward Lithuania and the Lithuanian people, and a real feeling of confidence in the splendid future which undoubtedly lies ahead for Lithuania.

I am very much gratified in having been a factor in interesting The Foundation Company with its financial connections in undertaking, in cooperation with the Lithuanian Government, projects, the development of which, will be of such great importance to the future prosperity, growth and international security of Lithuania.

I am proud to have made a great many friends during my stay in Lithuania among the officials and influential Lithuanians of all parties. I was impressed with their patriotism and culture and their progressive ideas, and was particularly impressed with the peasantry with which I came into contact during my visits to various parts of the country. Farming is a most important feature of which the country may well be proud, and the peasants in Lithuania are substantial, steady, intelligent and progressive but need financial assistance for the installation of modern methods for the cultivation of the rich soil which the country has.

I was particularly surprised and pleased to see the splendid progress they have made in development along musical lines. The opera, although very new in Kaunas, has made for itself a place among the operas of Europe, having among its members artists of international fame such as Mr. Petrauskas, and has developed such a Carmen and such a Toska as Marijona Rakauskaitė.

As to the international political situation, the independent entity of Lithuania, as a country is absolutely guaranteed by its general political, geographical and strategical situation in Europe, and when Vilna is regained by Lithuania, which I feel certain will be accomplished, the future of the country will be even more glorious.

I was delighted with Kaunas. The beauty of its surroundings is unsurpassed. My stay in Lithuania was one of the most delightful experiences that I have ever had and I have come away with a feeling of extreme satisfaction in the success of my mission.

Gustav J. Hirshovitz.

JAUTĖ TIK ERŠKĖCIUS.

Miltonas, didis Anglų poetas, senatvėje apako. Jo moterystėje būta vienos nelaimės: ji negalėdavo taikingai sugyventi su savo žmona. Syki atlankė ji vienas Prancūzijos aristokratas, kad pasimatyti su garsiu dainium ir išreikšti jam pagarbos. Jiemdvim bešnekučiuojant apie šį bei tą—prancūzas netikėtai išsireiškė:

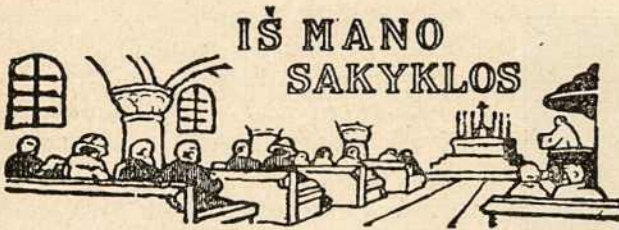
“Gerbiamojo žmona žydi kai rožė.”

Miltono žmona buvo patogi: veidus turėjo gražius ir raudonus.

Gi Miltonas, atsikvėpęs, atsakan pareiškė:

“Gal ir yra taip. Deja! aš neregis ir nematau tos rožės, tačiau kiekvienu sykiu jaučiu tik tos rožės erškėčius.”

A. Matutis.

Rašo Kun. Dr. J. Navickas,
Liet. Vyčių Centro Dvasios Vadas.

KAME MANO GYVENIMO LAIMĖ?

“Ei, jaunyste, tu galinga,
Tu linksma, šviesi, audringa,
Kaip žaibai dausų!
Nieks tau kelio neužtvenkia,
Tau pasaulis galvą lenkia
Iš kovos balsų.”

(Putinas).

Gyvenimas, ateitis, pasisekimai—tai jaunimo savastis. Ne veltui sakoma, kad ateitis priklauso jaunimui, nes tik tai jauna siela, dar neslėgta žiaurių gyvenimo smūgių, tesugeba sukurti šviesią ateitį. Bet pilnas tosios ateities sėkmingumas teglūdi vien skaisčioje, doroje jaunikaičio ar mergaitės sieloje. Doriniai supuvusi, nežadinama kilnių idealų, nors ir jauniausia siela, neatsiekia savo gyvenimo Tikslu.

Jaunimo siela reiškiasi jo būde. Lygiai ir jaunikaičio ar mergaitės būdas lemia jų gyvenimo sėkmingumą. Reiškia, žmogaus laimė, ant kiek jisai pats yra tosios laimės kūrėjas, seka jo būdo gerumą. Didesne dalimi žmonės nelaimingi vien dėl savo būdo niekšumo. Nėra žmogaus, kuris tosios laimės nesiektų, kiekviena diena vildamasis rytoj geriau būsią. Bet neužtenka žmogui pačiam būti laimingu. Jisai turi ir kitiems tos laimės nešti—būti naudingu visuomenei. Tai visa atsiekti—savo ir kitų laimės—žmogus teturi vienintėlį kelią. Jisai privalo tobulinti savo būdą; vengti visa bloga ir lenkti savo širdį į gerą; papuošti savo sielą būtinomis dorybėmis, kurios tepadarą žmogų—žmogumi. Bet visųpirma, kiekvienas privalo gerai pažinti pats save.

Šiuo tikslu—savo būdai pažinti—ir yra teikiamas pluoštas minčių, padalintų į kelis sumetimus, kurie tiesioginiai liečia savo asmens pažinimą.

1. Žmogaus gyvybė.

“Gnome te auton—pažink patsai save.”
Socrates.

Senovės graikų išminčiai vadindavo žmogų “microcosmos”—mažučiu pasauliu. Tasai pavadinimas yra pilnai teisingas, nes žmoguje yra visas ketveriopas pasaulyje esamas gyvenimas, būtent: medeginis, augmeninis, jausminis ir pro-

tinis (material, vegetative, sensitive and intellectual life).

Medeginis, dažnai vadinamas mineralinis, gyvenimas (mineral life), tiksliau sakant, esimas, turi savotiškas ypatybes, kurios apsirėškia įvairių elementų mišria sudėtimi ir jų nepaprastu jėgų veikimu. Šis gyvenimas yra chemijos ir fizikos mokslų srityje. Medegoje yra jau mokslininkams žinomų virš 90 elementų, kurie visokiose kombinuotėse teikia įvairiausių mineralų. Pavyzdžiui, oras, kuris yra reikalingas kiekvienai gyvybei, susideda iš dviejų elementų: oksygeno ir nitrogenu arba azoto. Žmonės ir gyvuliai sunaudoja oksygeną, o augmenys (medžiai ir žolės) nitrogenu. Toksai oksygenas, kurį mes kvėpuojame, kitoje kombinuotėje, atskirtas nuo azoto ir sujungtas su hydrogenu, sudarą vandenį.

Be šios kaitelėjimosi ypatybės, minėti elementai turi dar savo ypatingas jėgas (physical forces), būtent: pritraukimo, karščio, šviesos ir t.t.; pavyzdžiui, magnetas bei gintaras savotiška ypatybe traukia į save kitus elementus. Šiąja pritraukimo ypatybe, arba dėsnium, vaduojasi visas pasaulis: dėl tos tai ypatybės dangaus žvaigždės skrieja erdvėje viena kitos neliesdamos; šia ypatybe mes vaikščiodami niekur nenukrintame nuo žemės.

Viena naujausių mokslininkams žinomų jėgų yra elektra. Šis žodis yra imtas iš graikų “elektron,” kas lietuviškai reiškia gintarą. Mokslininkai tąją jėgą taip pavadino, kadangi joje pirmiausia pastebėjo gintaro veikimo ypatybes. Žmogaus protas šią elektros jėgą sunaudoja savo įvairiems patogumo tikslams: šilumai, šviesai, susisiekimui, gamybai ir t.t.

Šios visos elementų ypatybės ir jėgos yra pasaulio Kūrėjo medegai suteikti dėsniai, kuriais toji medega turi išlaikyti savo esimą, kad niekuomet neišnyktų. Štai kodėl medega yra nesunaikinama, nes vienas daiktas sunykdamas, pavyzdžiui sudegdamas, išjra iš savo elementų, kurie susimeta į kitas kombinuotes. Žmoguje yra ši visa cheminė ir fizinė kombinuotė, kurią jisai jau spėjo giliai pažinti ir tuo pačiu aukštai patobulinti savo įvairių išradimų techniką: garvežių, tramvajų (trolley cars), automobilių, submarinų, orlaivių; telefonų, vielinių ir bevielinių telegrafų; fotografijų, kinemos; gramfonų, radio; pagalios, įvairiausių cheminių kombinuotėjų, kurias nemokslininkui sunku ir susekti. Vienu žodžiu, žmogus savo medeginiame gyvenime yra pasiekęs labai aukšto laipsnio.

* * *

Antras gyvenimas žmoguje yra augmeninis (vegetative or the plant life). Kaip kiekviena

Bronė Aluzaitė

Bronė Bartušaitė

Izabelė Antanavičiūtė

Antanina Dauteraitė

Šiomet
baigusios Šv. Kazi-
miero Akademijos ko-
mercijos skyrių.

Antanina Gečaitė

Angelė Mykolaitytė

Marytė Svenciskaitė

Elena Ruzgaitė

žolė ar medis, taip ir žmogus auga (augti, augmuo, augmeninis gyvenimas; lotyniškai: augere, augmentum; English: comes from Latin augmented, growing). Šis gyvenimas yra biologijos ir botanikos mokslų srityje. Augmeninis gyvenimas yra aukštesnis už mineralinį, nes mineralinis nėra tikra prasme gyvenimas, bet tiktai esimas (existence, not life). Akmuo ne auga, bet didėja per smilčių susiplaikimą; žolė auga. Augmeninis gyvenimas turi savyje gyvybės pilna to žodžio prasme.

Paprastai aukštesnis gyvenimas naudojasi žemesniu. Panašiai ir čia yra tas pat apsireiškimas; augmens ima sau gyvybę iš mineralinių elementų bei jėgų: šaknys traukia iš žemės įvairius mineralus-druskas ir lapai orą, šilumą ir šviesą. Kaip paprastas ir menkas išrodo tas žolės ir medžio lapas. Taip, bet kokia stebuklinga jame randasi dirbtuvė! Jokia mūsų laikų geriausia laboratorija nesulygs su ta, kurią mes randame žaliuose lapuose. Čia tai ir įvyksta tų elementų naujoji kombinuotė ir jų jėgų suvartojimas. Bet žmogaus kvėpavimo bei virškinimo sistema yra dar stebuklingesnė. Kaip augmenyje, taip ir žmoguje, maitinimosi procesas yra tolygus, pav., grūdas, žmogaus maistui reikalingas, turi C_6H_{405} savyje. Bet žmogus negali valgyti sausą grūdą; jam reikia vandens, būtent H_2O , ir mes gauname naują kombinuotę — cukrų, C_6H_{606} , kuris ir yra žmogaus tikrasis maistas, svarbesnis už pieną ir mėsą. Kadangi žmogus yra aukštesnis kūrinys už augmenį, todėl, einant pirmiau minėtu dėsniu, naudoja savo gyvybės palaikymui ne tiktai mineralus, bet taip pat ir augmenis — žoles ir vaisius, — kuriuose tie mineralai yra jau atatinkamai paruošti žmogaus suvartojimui.

* * *

Trečiasis gyvenimas yra jausminis, tiksliau sakant, gyvulinis (sensitive or animal life). Gyvybė, gyvas, gyvūnas; lotyniškai: gyvybė-anima, gyvulus-animal. (English from Latin: animal). Žmogus, reiškia, yra gyvulus, tiktai protingas (rational animal). Šis gyvenimas yra zoologijos ir anatomijos, kartu ir medicinos mokslų srityje. Gyvulinis gyvenimas yra gyvybė pilna prasme, nes turi visas gyvybės žymes, būtent: 1) gali pakeisti savo esimo vietą (pereiti iš vienos vietos į kitą); medis, sakysime, tai padaryti negali; 2) turi jausmų ypatybes, pavyzdžiui, jaučia skausmą, karštį, alkį ir t.t. ir 3) turi įgimtą ypatybę, sąvokai panašią, instinktu vadinamą, kuria gyvulus naudojasi savo esimo palaikymui. Instinktu gyvulus nujaučia grėsiama pavojų; ieško įmonių savo gyvybei bei veislei išlaikyti ir t.t.

Imdamas domėn šiuos visus davinius, p. Darwin, anglų mokslininkas, tai visa sutvarkė į keletą skyrių, kuriuos užvardino: natural selection, struggle for existence, survival of the fittest etc., ir, pagaliau, padarė savo išvadą — patiekė išsivystymo arba kaiteliojimosi teoriją (evolution theory). Toji teorija skelbia, kad iš elementų išsivystė augmuo, iš augmens — gyvulus, iš gyvulio, būtent iš beždžionės, — žmogus. P. Darwin visiškai užmiršo, kaip aiškiai pažymi prancūzų mokslininkas Quatrefage, pamatinį gyvybės dėsnį, kad viena veislė neteikia gyvybės kitai veislei arba, pavyzdžiui, kalbant, varna negali išperėti šuns ir beždžionė negali suteikti gyvybės žmogui. Tiesa, žmogus turi savyje šiuos visus gyvenimus, bet, toli gražu, tasai žmogus nėra iš pirmųjų elementų išsivystęs kaiteliojimosi būdu. Visi žmogaus jausmai bei instinktai nesudaro jame gyvenimo viršenybės (the perfection of total sum), bet yra tiktai jojo tikro protinio gyvenimo įrankiai. Aiškesniam supratimui galime imti pavyzdį, — jeigu šuo įkanda žmogų, nukentėjęs asmuo netraukia atsakomybėn šuns, bet to šuns savininką.

* * *

Ketvirtasai ir viršiausias žmogaus gyvenimas yra protinis, tiksliau sakant, — dvasinis. Šis žmogaus gyvenimas yra psichologijos, teologijos ir etikos mokslų srityje. Psichologija yra mokslas apie žmogaus sielą (psuchė — siela), arba dvasią. Čia tai ir glūdi pamatinis žmogaus skirtumas nuo visų kitų pasaulyje esamų kūrinių (creatures), nes žmogus, be kūno, turi dar ir sielą. Jisai tiktai vienas turi pilną grožio, gero ir doro supratimą. Jisai vienas tesugeba gėrėtis gamtos grožybėmis: ryte saulės tekėjimu ir vakare josios žavėtinu nusileidimu, nakties metu skaisčiu žvaigždžių žibėjimu; jisai vienas tegali įvertinti meno kūrinius: artistiniai pieštus paveikslus, puikiai iš akmens kaltas ir iš vario lietas stovyklas; jisai vienas tegali žavėtis varpų aidais, įvairios muzikos ir dainos skambėjimu; jisai vienas tegali su kitu žmogum pasidalinti savo mintimis žodžiu bei raštu; jisai vienas temoka įkainuoti artimo pasišventimą, milžino dvasią ir jo pasiaukojimą žmonijos gerovei; pagaliau, jisai vienas tesupranta visos pasaulio kūrybos esimą bei tikslą ir jisai vienas tegali išreikšti pagarbą bei meilę savo Aukščiausiam gyvybės Leidėjui, visatos Kūrėjui — Viešpačiui Dievui. Pasaulio esimas be žmogaus būtų tuščias ir bergėžžias. Viešpats Dievas, visa Gerybė bei Teisybė savyje, pasaulio visiškai nebuvo reikalingas. Bet Jisai tą pasaulį sukūrė iš nieko ir leido jame protingą gyvybę — žmogų, kuriam suteikė savo dievišką

ypatybių—savo paveikslu sutverdamas, anot šv. Rašto,—suteikė protą, kad žmogus savo Kūrėją pažintų, valią—širdį, kad Jį mylėtų, ir nemirtinumą, kad paskui su Juo amžinai danguje gyventų. Bet kad žmogus galėtų atsiekti savo galutinį Tikslą, jisai privalo savo visą gyvenimą tvarkyti tam tikrais doros dėsniais, arba Dievo įstatymais, kuriuos žmogui skelbia jo sąžinė (“įstatymo darbas įrašytas į jų, tai yra žmonių, širdis.” Rom. 2, 15) ir patsai Viešpats Dievas savo Apreiškime. Šie dėsniai kaip tik ir yra teologijos ir etikos mokslų srityje. (Theos—Dievas, mokslas apie Dievą; etikei—dora; etiketa—mandagumo dėsniai, etiquette—conventionality). Jei-gu doras žmogus, tai visuomet ir mandagus (although not highly polished). Reiškia, neužtenka vien protas ir valia turėti, bet juodu reikia atitinkamai tvarkyti-lavinti. Todėl bus geriau žmogus pavadinti ne protinis kūrinys (rational being), bet dorinis kūrinys (moral being), arba vienu žodžiu—asmuo (a person).

Žmogus, kaip matome, yra labai komplikotas kūrinys ir todėl jisai nelengva gerai pažinti. Ne veltui senovės graikų išminčius Socrates pažymėjo, kad pasaulyje sunkiausias dalykas yra žmogus, tiksliau sakant, savęs paties pažinimas: gnome te auton—pažink patsai save!

(Bus daugiau).

—o—

Pastabos ir Apžvalga.

Centro Valdybos posėdis. Antras eilinis L. Vyčių Centro Valdybos posėdis įvyko šio mėn. 7 d. Be kitų dalykų, regulierius Centro Valdybos posėdžius nutarta laikyti kiekvieno mėnesio antrą trečiadienį. Taip pat nutarta paskelbti “Vyties” viršeliui piešinio konkursą.

Dar del vyčių ženklelių. Įvykus nesusipratimams su ženklelių liedinimo įstaiga, visas darbas reikėjo pavesti kitai firmai. Iš to, žinoma, kilo sutrukdymas. Taigi, dar šiek tiek kantrybės.

Chicagos Apskritis—Centru. Šio mėn. 9 d. Chicagos Vyčių Apskritis surengė didžiulį pikniką, kurio pelnas nutarta pavesti Centro reikalams, pirmoje eilėje, spaustuvės skoloms mokėti. Kitais žodžiais betariant, Chicagos Apskritis įvykdė tik ką buvusiojo vyčių seimo nutarimą. Tai gražus pavyzdys kitiems apskričiams ir visoms vyčių kuopoms.

Pavasarininkai sveikina vyčius. Nesenai Lietuvoje viens po kito įvyko du milžiniški pavasarininkų kongresai: vienas—Mariampolėje, antras

(Aukštaičių)—Panevėžyje. Vienoje ir antroje vietoje pavasarininkai neužmiršo Amerikos lietuvių jaunimo—vyčių, ir prisiuntė sekančius pasveikinimus:

“Mes, Mariampolės rajono pavasarininkai, susirinkę pirmame savo kongrese 1925 m. birželio 28 ir 29 dd. Mariampolėje, sveikiname Jus, brangūs broliukai ir sesutės! Nors mus skiria plataus vandenyno bangos, bet mūsų širdys plaka karštos meilės ir vienybės jausmais. Taigi siekime energingai prakilnių mūsų idealų, vadovaudamiesi obalsiu: “Dievui ir Tėvynei.” Valio brangūs Vyčiai!”

“Brangūs Broliai ir Sesers Vyčiai! Aukštaičių pavasarininkų jaunimas džiaugiasi Jus turėdami už plačiojo vandenyno, siekiančius bendro idealo, ir savojo pirmojo kongreso iškilmėse norėtų draugiškai Jums spausti ranką, bet platus vandenynas perskiria mus ir todėl siunčiame Jums tik širdingus sveikinimus. Tegul meilė ir idealų bendrumas jungia mūsų visą lietuvių jaunimą.”

Visa širdimi dėkojame mūsų bendraminčiams pavasarininkams už nuoširdžius pasveikinimus ir, iš savo pusės, linkime jiems geriausios kloties.

Įžymūs svečiai iš Lietuvos. Šioms dienomis iš Lietuvos į Ameriką atvyko du įžymūs Lietuvos Seimo atstovai: kun. A. Šmulskštys ir dr. K. Ambrozaitis. Pirmasis yra Krikščionių Demokratų Centro pirmininkas, o antrasis—Lietuvos Darbo Federacijos žymiausias šulas. Svarbiausias jų-dviejų atsilankymo tikslas—dalyvauti tarpparlamentiniame suvažiavime, kuris netrukus įvyks Washingtone.

Gerbiamieji svečiai dalyvavo Federacijos 15-tajame Kongrese. Neabejotinai, jiedu taip pat ras progos atsilankyti į vieną kitą didesnę lietuvių koloniją, kad susipažinus su Amerikos lietuvių gyvenimu ir atpasakojus Lietuvos padėtį.

Rengiasi prie rinkimų. Ateinantį pavasarį Lietuvoje įvyks Seimo rinkimai. Visos partijos ir srovės jau pradėjo prirengiamuosius darbus. Numatoma, kad tie rinkimai būsią itin atkaklūs. Katalikams ypač reikia budėti, nes priešai nesnaudžia.

Pagyry puodas netaukuotas. Kai viena žymi Amerikos finansinė įstaiga (The Foundation Co.) pasiryžo duoti Lietuvai 12 milijonų dolerių paskolos, tai mūsų laisvamaniai sušuko, kad esą p. Vinikas (jū žmogus) išgavęs tą paskolą. Ta skleidžiamoji žinia, sulig p. G. Hirshovitz'o, tos kompanijos atstovo, pranešimų, neataitinka tikrenybei. Bet, pagalios, jeigu ir taip būtų, tai vis vien paskola būtų gauta ne del p. Viniko malonės, bet todėl, kad Lietuvos ekonominė padėtis esanti tvirta. O Lietuva ekonominiai (ir kitais atžvilgiais) sutvirtėjo Krikščionims Demokratams ją valdant.

Liet. Vyčių Tryliktojo Seimo Pasveikinimai.

His Eminence Cardinal William H. O'Connell,
Archbishop of Boston, Mass.

Your Eminence:—

The Knights of Lithuania, a Roman Catholic Organization, assembled at their Convention in So. Boston, Mass., under the guidance of their Spiritual Advisor, Rev. C. Urbanavičius, hereby express their loyalty and obedience to you, and humbly implore Your Eminence's blessings.

Your faithful subjects in Christ,
The delegates of the 13th Convention
of the Knights of Lithuania.

Atsakymas telegrama:

So. Boston, Mass., July 1, 1925.

Telegram received. Thanks for kind expressions of loyalty and obedience. Blessings to delegates of the Knights of Lithuania.

Cardinal O'Connell.

His Honor James M. Curley, the Mayor of Boston, Mass.
Your Honor:—

On the 30th day of June, 1925, the memorial assemblage of the Knights of Lithuania, gathered in So. Boston, Mass., sends to your honor its most faithful greetings and marks of affection and loyalty. May your governmental activities and democratic ideals be most concretely realized and made faithful in behalf of your loyal and trustworthy citizens given to your care and supervision.

Your honor, once more accept our humble signs of homage and respect.

Most sincerely,
The 13th Convention of the Knights of Lithuania.

Atsakymas laišku:

City of Boston, Office of the Mayor, City Hall
Knights of Lithuania,
So. Boston, Mass.
Dear Friends:

I am deeply appreciative of the splendid message of the members of the Knights of Lithuania, highly commending my administration as the Mayor of the City of Boston, and extending every good and sincere wish for my happiness and welfare.

I pray you will extend to your members my every good and sincere wish for the successful deliberations of your Convention, assembled in behalf of the Lithuanian community, who are most excellent citizens and deserving of the heartiest endorsement.

Sincerely yours,
James M. Curley, Mayor.

His Excellency Alvan T. Fuller,
Governor of Massachusetts.

Your Excellency:—

The Thirteenth Historical Convention of the Knights of Lithuania assembled in So. Boston, the 30th day of June, 1925, sends its most sincere greetings and wishes of success and prosperity to Your Excellency in all your governmental undertakings and activities in behalf of the democratic ideals of this country.

May Your Excellency again accept our most faithful marks of loyalty and love.

Most respectfully,
The 13th Assemblage of the Knights of Lithuania.

Atsakymas laišku:

The Commonwealth of Massachusetts,
Executive Department, State House, Boston
July 1, 1925.

Knights of Lithuania,
South Boston, Massachusetts.
Gentlemen:

I deeply appreciate your cordial telegram of June 30th sending me greetings and wishes of success from the 13th Assemblage of Knights of Lithuania.

May I in turn extend to the members of your organization my kindest regards and best wishes for happiness and prosperity.

Very truly yours,
Alvan T. Fuller.

His Excellency Calvin Coolidge, President of the U.S.A.
Mr. President:—

The Knights of Lithuania, your loyal and faithful subject and citizens, have this day, June 30th, 1925, gathered in So. Boston, Mass., to hold their convention. This memorial assemblage hereby expresses its loyalty and homage to Your Excellency and wishes you the best of success and prosperity in all your governmental and democratic endeavors and activities.

Your Excellency, we, the undersigned, again express our most faithful marks of devotion and respect.

Your most loyal subjects and citizens,
The delegates of the 13th Convention
of the Knights of Lithuania.

Atsakymas laišku:

The White House, Washington,
July 2, 1925.

My dear Sir:

Your telegram of June 30th, to the President, has been forwarded to this office, with instructions that I thank you and your associates for wiring to him. I want you to know that your pledge of loyalty and your good wishes are very much appreciated by the President.

Sincerely yours,
Rudolph Forster,
Executive Clerk.

Knights of Lithuania,
Boston, Mass.

His Excellency Lithuanian Minister to the United States.
Washington, D. C.

Jūsų Ekscellencija:—

Lietuvos Vyčiai, susirinkę 13-tame savo Kongrese So. Boston, Mass., nuoširdžiai sveikina Lietuvos Prezidentą, pareikšdami rimtą nusistatymą niekuomet nepamiršti Lietuvos ir šelpti ją svarbiausiuose tautos gyvenimo reikaluose.

Jūsų Ekscellencijos prašome pasiųsti ši pasveikinimą Lietuvos Prezidentui.

L. Vyčių 13-tasis Kongresas.

Atsakymas telegrama:

Washington, D. C., July 1, 1925.

Tariu ačiū Tryliktam Vyčių Kongresui už malonų pasveikinimą ir linkių didžiausio pasisekimo Vyčių organizacijai tautos darbe.

Lietuvos Pasiuntinys Amerikai

K. Bizauskas.

Lietuvos Ateitininkams.

Brangūs Ateitininkai:

Lietuvos Vyčių 13-tojo Seimo dalyviai, susirinkę iš visos Šiaurinės Amerikos lietuvių kolonijų ir Kanados į South Bostoną, Mass., svarstyti savo organizacijos reikalus, prisiminė jus, Brangūs Ateitininkai.

Turėdami minty jūsų nuveiktus darbus Lietuvos Nepriklausomybės atgavime ir suprastami, kad Lietuvos

gyvybė nuo jūsų priklauso, reiškiamo jums širdingiausios užuojautos ir sveikiname jūsų 15-tojo Kongreso dalyvius, suvažiavusius Kaune.

Reiškiamo aukštos pagarbos žodžius.

L. Vyčių 13-tojo Seimo Prezidiumas.

—o—

PASVEIKINIMAI TELEGRAMOMIS.

Chicago, Ill., July 1, 1925.

Federacijos Centro Valdyba sveikina Lietuvos Vyčių Tryliktojo Kongresą, linkėdama Dievo palaimos jo darbams jaunimo, Tautos ir Bažnyčios labui.

Kun. Ig. Albavičius,
Pirmininkas.

Chicago Heights, Ill., June 30, 1925.

Sveikiname brolių vyčių 13-tąjį Seimą, linkėdami sėkmingai darbuotis lietuvių garbei, vienybei ir galybei.

Kun. St. Kiškis ir A. Tylėnis,
Ateitininkų atstovai.

Chicago, Ill., June 30, 1925.

Lai gyvuoja Lietuvių Tautos žiedas—vyčiai ir jų 13-tasis Seimas Bostone.

Artistas Vaičkus.

Waterbury, Conn., July 1, 1925.

Valio 13-tasis Vyčių Seimas ir gerbiami dalyviai—es! Mūsų jaunimas, vyčiai, nuoširdžiai kviečia būsiantį seimą į Waterbury.

A. Aleksis.

Rochester, N. Y., June 30, 1925.

Sveikiname 13-tojo Vyčių Seimo delegatus ir linkime gerų pasekmių ir naudingų nutarimų mūsų brangiai organizacijai.

Rochesterio Vyčių Kuopa.

Indiana Harbor, Ind., July 2, 1925.

Liet. Vyčių 55-ta kuopa sveikina L. Vyčių 13-tojo Seimo visus delegatus ir delegates. Tikimės, kad geriausių sumanymų pravedėt Tautai ir Bažnyčiai. Valio Seimo delegatai! Aukojame spaustuvei \$10 dolerių.

A. Glemža.

Pittsburgh, Pa., June 29, 1925.

L. Vyčių 11-ta kuopa Homestead, Pa., sveikina 13-tą Kongresą Boston, Mass., linkėdama didžiausio pasisekimo dalyvaujantiems delegatams.

Petronėlė Aučiūtė.

—o—

PASVEIKINIMAI LAIŠKAIS.

Lietuvos Vyčių 13-tajam Seimui,
So. Boston, Mass.

Sveikiname Lietuvos Vyčių 13-tąjį Seimą! Lietuvos Vyčių organizacija gimė Naujoje Anglijoje; todėl linkime, kad šis Seimas, įvyksta organizacijos gimtinėje, būtų gausingas naudingais nutarimais, ir kad tie nutarimai būtų apvainikuoti darbais.

L. Vyčių N. A. Apskritis:
V. T. Savickas, pirm.,
A. M. Šliužiūtė, rašt.

P. S. Priduodame L. Vyčių organizacijos reikalams \$5.00 auką.

Cambridge, Mass., Birželio 30, 1925.

Lietuvos Vyčių 13-tajam Seimui,
So. Boston, Mass.

Gerbiamieji Dalyviai—es:

Lietuvos Vyčių 18-ta kuopa nuoširdžiai sveikina visus Seimo dalyvius—es ir linki geriausių sėkmių mūsų brangios jaunimo organizacijos reikalų svarstymuose. Lai gyvuoja ir bujoja Lietuvos Vyčiai Amerkoje.

Kuopos Valdyba:
Kun. Fr. Juškaitis, Dv. Vadas.

Lietuvos Vyčių 13-tajam Seimui,
So. Boston, Mass.

Chicago, Ill., Birželio 27, 1925.

Brangūs Seimo Dalyviai—es:

Aš labai apgailėstauju, kad asmeniniai negaliu būti L. Vyčių 13-jame Seime; vienok dvasioje esu su jumis. Lietuvos Vyčių organizacija visados buvo ir yra man brangi. Todėl nuoširdžiai trokštu, kad visi seime įešimai ir geri norai išeitų mums į naudą.

Sveikinu visus Seimo dalyvius—es ir linkiu geriausios kloties. Taip pat malonėkite priimti mano mažą \$10.00 dovaną.

Su gilia pagarba,
Adelė C. Rubliauskaitė,
L. Vyčių Centro izdo globėja.

Cleveland, Ohio, Birželio 29, 1925.

L. Vyčių 13-tajam Seimui,
So. Boston, Mass.

Didžiai Gerb. Delegatai—tės:

Šiuo nuoširdžiai sveikiname L. Vyčių delegatus—es susirinkusius šiandien seiman, linkėdami, kad Vyčių organizacija gyvuotų ilgiausius metus ir kad ji sutrauktų po savo vėliava visą čia gimusį ir augusį Amerikos lietuvių jaunimą.

Lai Viešpats gelbsti jums svarstyti visus svarbesnius mūsų organizacijos reikalus!

Lai gyvuoja L. Vyčių 13-tasis Seimas.

Su giliausia pagarba,
L. Vyčių 25-tos kp. Valdyba:
F. P. Bortnikas, pirm.,
A. Baltrušaitė, rašt.

Chicago, Ill., Birželio 29, 1925.

Lietuvos Vyčių 13-tajam Seimui,
So. Boston, Mass.

Gerbiami Dalyviai:

Tebūna šis gausus Seimas garbei mūsų obalsio—Deus et Patria!

Mes L. Vyčių 36-ta kuopa esame pasiryžę garbingai pildyti Seimo nutarimus.

Lai gyvuoja Seimas!

Lai gyvuoja Lietuvos Vyčiai!

Lietuvos Vyčių 36-ta Kuopa:
Petras Balsitis, pirm.,
Ona Gužaitė, rašt.

P. S. Dovana \$10.00 paskirta Seimo reikalams.

Cleveland, Ohio, Birželio 29, 1925.

Liet. Vyčių 13-tajam Seimui,

So. Boston, Mass.

Sveikinu Lietuvos Vyčių 13-tąjį Seimą bei jo dalyvius—es ir linkiu pasekmingiausių darbų ir gausių vaisių iš jų.

Gerbiąs jus,
Jurgis Kuzas.

Lietuvos Vyčių 13-tajam Seimui,
So. Boston, Mass.

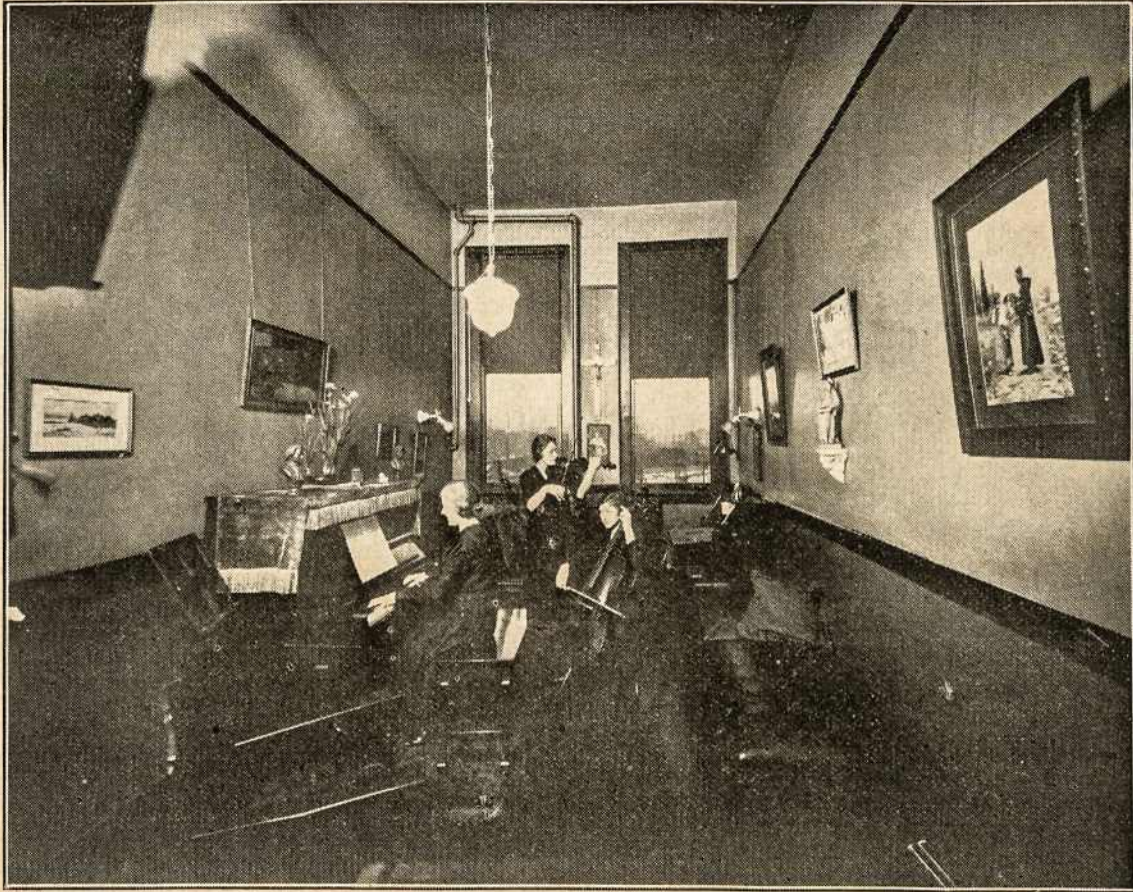
Springfield, Ill., Birželio 29 d., 1925.

Sveikiname visus gerb. 13-tojo Seimo atstovus, suvažiavusius iš plačiųjų Suv. Valstybių svarstyti mūsų brangios organizacijos reikalus ir gvildinti naudingus kuopų sumanymus L. Vyčių organizacijos labui.

Lai šis Seimas praveda kuodaugiausia naudingų nutarimų organizacijos augimui ir tobulinimuisi. Dieve jums padėk!

Valio L. Vyčių 13-tasis Seimas!
Jonas Adomaitis, pirm.,
Katrina Kuperienė, rašt.

P. S. Prisiunčiame mažą \$5.00 dovaną Seimo reikalams.

ŠV. KAZIMIERO SESERŲ AKADEMIJOS MUZIKOS KAMBARYS.

Chicago, Ill., Birželio 29, 1925.

Lietuvos Vyčių 13-tajam Seimui,
So. Boston, Mass.

Gerb. Atstovai—ės:

Aplinkybės paskutiniuoje valandoje nedaleido man atvykti į Tryliką mūsų organizacijos Seimą. Nors bandžiau kliūtis prašalinti, tačiau negaliu kartu su jumis asmeniniai seiminį darbą dirbti.

Todel šia proga linkiu 13-tajam Seimui didelio pasisekimo organizacijos reikalų gvildenime. Lai šio seimo obalsis būna "PROGRESAS," o ne vien tik ieškojimas egzistavimo priemonių. Užmirškite šio seimo "užčėravotą" tryliką numerį ir optimistiniai žiūrėkite į dalykus. Lai gyvuoja XIII-tojo Seimo dalyviai!

Pranas L. Savickas,

Liet. Vyčių Centro raštininkas.

P. S. Čia įdėtą čekį sumoje \$10.00 priimkite kaip dovaną mėnesio Vyčių org. ateinančių metų pradžiai.

P. L. Savickas.

Lietuvos Vyčių 13-tajam Seimui,
So. Boston, Mass.

Nashua, N. H., Birželio 30, 1925.

L. Vyčių 20-ta kuopa sveikina L. Vyčių 13-tojo Seimo delegatus bei delegates. Linkime kuopasėkmingiausių nutarimų mūsų brangios organizacijos labui.

Ona Z. Bugailiūtė.

Lietuvos Vyčių 13-tajam Seimui,
So. Boston, Mass.

Niagara Falls, N. Y., Birželio 30, 1925.

Sveikinu L. Vyčių 13-tąjį Seimą, linkėdamas geriau-

sios kloties ir pasisekimo jo darbams—Dievo ir Tėvynės naudai. Nors mūsų L. Vyčių 92 kuopa buvo užmigęs per pusantrų metų, bet aš manau, kad ji atbus po ilgo miego, nes susilaukėme lietuvių dvasios vadą. Neabejoju, kad nuo šio laiko viskas bus kitaip.

Su tikra pagarba pasilieku

Jonas A. Žuklis.

P. S. Šiuo taip pat prisiunčiu 13-tajam Seimui \$5.00 dovaną.

Chicago Heights, Ill., Birželio 30, 1925.

Lietuvos Vyčių 13-tam Seimui Bostone.

Didžiai Gerbiami Atstovai:

Jausdami didelio idėjinio bendrumo ir broliško širdingumo tarp L. Vyčių ir Ateitininkų organizacijų, mes, Ateitininkų atstovai, išdrįstame kreiptis į Tamstas, garbingi Amerikos lietuvių jaunimo atstovai, prašydami moralės ir materialės paramos didžiai svarbiems Ateitininkų reikalams. Turime vilties, kad Vyčių Seimas ras progos tarti šiuo reikalu savo autoritetingą ir galingą žodį.

Nuoširdžiai linkėdami Seimo darbams sėkmingumo, reiškiamo gilios pagarbos žodį.

A. Tylėnis,

Ateitininkų S. F. atstovas.

Chicago, Ill., Birželio 30, 1925.

Lietuvos Vyčių XIII-tajam Seimui,
So. Boston, Mass.

Jauniausioji Chicagos L. Vyčių 112-ta kuopa nuoširdžiai sveikina Seimo atstovus, susirinkusius apsvarstyti

riausios kloties ir vaisingų darbų, drauge nuolankiai prašydama priimti domėn čia pridėdamus pageidavimus.

Kun. K. Rėklaitis, Dvasios Vadas.
Viktoras Balanda, Pirmininkas.
L. Tirunaitė, Sekretorė.

Washington, D. C., Birželio 27, 1925.

Lietuvos Vyčių 13-tajam Seimui,

So. Boston, Mass.

Mylimas Jaunime:

Nors gyvenimo aplinkybių esu atskirtas nuo viešo Amerikos lietuvių jaunuomenės judėjimo, vienok negaliu tylomis praleisti šios svarbios progos, tai yra L. Vyčių 13-tojo Seimo, ir nors laišku noriu išreikšti mano troškimus bei palinkėti laimingiausios kloties, taip artimiems mano sielai, Vyčiams. Prašau atleisti, Gerbiamieji-Gerbiamosios, už trukdymą jums brangaus laiko ir malonė-kite išklausti mano kelias mintis, šiame laiške pareikštas. Jei kam nepatiktų, prašau nepalaikyti už blogą.

Šį kartą noriu priminti, bent paviršutiniai, apie opiausį šių dienų klausimą, kuris diena iš dienos darosi įkyresnis, daugiau ir daugiau sukelia baimės lietuvių išėivijoj, Amerikos lietuvių tarpe. Tai yra lietuvių iš-tautėjimo klausimas.

Niekam nėra paslaptis, jog mes lietuviai ilgainiui vienas po kito išmirsime ir nė nepajusime, kaip ateis laikas, kuomet neliks mūsų nė vieno. Kad reiks mirti, tai tas natūralu: niekas su saule gyventi neįstengs. To-del ne apie tai šį kartą kalbėsiu. Aš noriu keliais bruo-žais nupiešti, kaip mes rūpinamės apie savo likimą ir ką mes darome, kad išlikus. tautiniai gyvais.

Prašau leisti man patiekti tokį palyginimą. Tamstos žinote, jog kariuomenė kiekvieną rudenį atsitarnavusius kareivius paleidžia namo ir tuo pačiu laiku ima naujo-kus. Reiškia, kariuomenė visuomet yra maž-daug to-kiame pat skaičiuje. Ištikus karui, šaukiama prie ginklo senesni ir jaunesni. Tokiu būdu sudaroma armija iki paskutinio žmogaus, kad tik nuveikus priešą.

Dabar mes, Amerikos lietuviai, esame ištautėjimo karo stovyje. Ką darome, kad atlaikyti antpuolį? Įsi-dėkim sau giliai į širdį tą faktą, jog mes esame pačiame ištautėjimo kovos lauke ir mums grėsia pavojus žūt ar būt. Mūsų broliai kovose su gyvenimu sparčiai žūsta vienas po kito. O ar mes papildom jų vietas? Ar mes organizuojame rezervus, kad atremti ištautėjimą? Ar yra vilties po sunkios kovos išlikti tautiniai gyvais? Štai kas privalo mums labiausiai rūpėti.

Žvilgterkime dabar į gyvenimo tikrenybę ir prisi-žiūrėkime, kaip ištikro gyvenimas eina. Mes su širdgėla atsidusime, pamatę, kad jaunimas nyksta iš tautinių veikėjų tarpo. O ką kalbėti apie paprastus darbo žmo-nes? Tiesa, yra tokių tėvų, kurie rūpinasi visais priei-namais būdais, kad kaip nors palaikyti savo vaikus lie-tuviais. Bet nevisi turi laiko ir išmanymo, kaip ir kas reikia daryti del lietuviybės palaikymo. Kasdieniniai dar-bai priverčia tėvus rūpintis, kaip išmaitinti šeimyną ir suteikti vaikams mokslą. Tai jų pirma užduotis. Tautos likimas laikomas antraeilium dalyku. Deja, daugelis už-miršo visai. Kiti nepaiso. Dar skaudžia, jog yra tokių tėvų, kurie sako: "Kas iš tos Lietuvos? Ką ji duos? Girdi, mes gyvename Amerikoje, tai kam rūpintis apie kitus?"

Iš tokių tėvų gimusius vaikus vargiai beatgausime. Yra dar tūkstančiai tėvų, kurie šiokiu ar tokiu būdu su-gėbėjo palaikyti savo vaikuose tautinę dvasią. Tokius vaikus yra dar vilties ir galimybės išgelbėti.

Kaip prie jų prieiti? Ir kas daryti, kad tokiuose jaunuoliuose sužadinus Tėvynės meilę? Šis klausimas yra vienas sunkiausių. Reikalinga laiko ir išminties, kad jį tinkamai išspręsti. Laimei, šis sunkus darbas gula ant jaunų Vyčių pečių. Nuo Amerikoje gimusių Vyčių priklausys visa lietuviybės ateitis. Jei rasis pakankamai

energingų jaunų veikėjų, kad užimti atgyvenusių ir pa-ilsusių vietas, tai ištautėjimas, kad ir nevisai, tai bent dalinai gali būt sulaikytas. Gink, Dieve, nebus atsakan-čio skaičiaus jaunų veikėjų—tai ateitis liūdna.

Reikia, kad jauni būtinai imtųsi darbo, o pionieriai prigelbėtų patyrimu ir tautine dvasia. Tad jaunieji, ma-tydami pionierių pasišventimą, įgys drąsos ir žengs pirmyn.

Amžiais lietuviai kentėjo persekiojimus nuo galingų ir žiaurių priešų, kaip tai: vokiečių, rusų, ir lenkų. Bet lietuvis pasirodė kietas, kaip plienas, ir nesidavė niekam pergalei. Dabar atėjo eilė pasirodyti, kiek Amerikos lietuviai yra stiprūs. Reikia parodyti, ar turi jie jėgų išlikti tautiniai gyvais.

Gimęs laisvoje Amerikos šalyje jaunime, paklausk sa-veš—kas esi? Laisvas ar "Melting Pot" ištautinimo mašinos vergas. Ar myli savo tėvelius? Jei taip, tai ar neprivalai mylėti tą šalele, kurioje tavo tėvelis ir močiutė gimė ir augo? Jei myli tėvelius, tai reikia mylėti jų gimtąją kalbą. Stokite į apsigynimo eiles. Lai nė vienas nesigėdi to, ką jūsų tėveliai laikė šventu. Tik vienybėje ir susipratime galėsime atsiekti savo tikslą, kurį mūsų brangi Lietuvos Vyčių organizacija turi užsi-brėžus, būtent: Vyčiai, gyvenam Tautai ir Bažnyčiai!

* * *

Linkiu laimingiausios kloties L. Vyčių 13-tojo Seimo darbuotei ir atstovams. Tepadede Dievas jums ramiai ir išmintingai išrišti organizacijos reikalus ir, priėmus nutarimus, sėkmingai juos vykinti gyveniman. Lai Visa-galis padeda sutraukti visą Amerikoje gimusį lietuvių katalikų jaunimą po garbinga Lietuvos Vyčių organiza-cijos vėliava.

J. Červokas.

SVEIKATOS PERŽIŪRĖJIMAS.

Ar senai kreipeisi prie gydytojo del sveikatos peržiū-rėjimo? Ar tavo gydytojas regulariai peržiūri tavo akis, ausis, nosį, dantis, odą, širdį, plaučius, rankas, kojas ir visas kitas kūno dalis?

Ar tau savo kūnas reiškia labai gležną ir brangią mašineriją? Kiekviena dalis tos mašinerijos turi dau-giau drūtumo ir jėgos negu gyvenimas reikalauja. Bet labai daug žmonių nežino iki kokio laipsnio gali įtempti įvairias kūno dalis. Gydytojas, apžiūrėjęs kūną, galės patarti, kiek kūnas pajėgia dirbti.

Gamtos pageidavimai nevisuomet veda prie gero. No-ras valgyti gali priversti žmogų persivalgyti, arba, jeigu kūnas silpnas, žmogui nesinori valgyti. Kai kurios kūno dalys per sunkiai dirba, kitos visai neveikia.

Paprastai žmonės nekreipia domės į akis ir ausis. Laukia kol pradeda skaudėti. Dantų priežastimi 90% visų vyrų, tarpe 21 ir 30 metų senumo, buvo prašalinti iš armijos. Šiomis dienomis daugelis mokyklų reikalauja peržiūrėjimo vaikų sveikatos. Tėvai retai kreipia domės į vaikų dantis, bet mokyklų peržiūrėjimai parodo labai daug vaikų sugedusiais bei supuvusiais dantimis. Tokie dantys atsiliepia kitose kūno dalyse.

Koks yra gyvenimas be sveikatos! Bet kiek žmonių pamano apie sveikatą sveikais esant? Žinoma, nereikia susirūpinti del sveikatos, bet svarbu susipažinti su bran-giausia visų mašinerijų, suprasti tos mašinerijos silpnu-mus ir stengtis juos sustiprinti.

F. L. I. B.

Music is the universal language of mankind.
Longfellow.

Fond of doctors, little health;
Fond of lawyers, little wealth.

Anon.

: SPORTAS :

CHICAGO K OF L BASEBALL LEAGUE STANDING AFTER AUGUST 9.

	W	L	Pct.
NORTH SIDE	11	1	.917
CICERO	10	2	.833
PROVIDENCE	9	3	.750
WEST SIDE	9	4	.622
MARQUETTE	6	8	.429
PULLMAN	4	8	.333
BRIDGEPORT	1	12	.077
TOWN OF LAKE	1	13	.071

August 2 Results:

North Side, 10; Providence, 5.
Cicero, 8; Pullman, 6.
West Side, 5; Marquette, 3.
Bridgeport, 9; Town-Lake, 0.

August 9 Results:

Providence, 20; Bridgeport, 3.
Cicero, 14; Marquette, 8.
North Side, 9; Town of Lake, 0.
West Side, 9; Pullman, 0.

* * *

Avondale Merchants—11; North Side—7.

North Side antras tymas ir antrą kartą neatsilaikė prieš Avondale Merchants. Šį kartą padaryta daug klaidų.

NORTH SIDE	AB	R	H	E
Krivickas, ss	3	1	1	2
Preskus, 3b	3	1	1	2
Nausėda, p 2b	4	1	1	1
Rauskin, c	4	0	1	0
Macinauskas, 1b	4	1	1	1
Rutkauskas, cf	3	1	0	0
Kanapa, 2b p	4	1	0	3
Vilkelis, rf	2	1	1	2
Rasimas, lf	2	0	0	0

30 7 6 11

AVONDALE	AB	R	H	E
Frankie, lf	5	0	1	1
Bobbey, cf	4	1	1	0
Edward, 1b	5	2	1	0
Murphy, c	3	2	0	0
Johnney, ss	5	3	0	1
Bruno, 3b	5	2	2	0
Albert, rf	5	0	2	1
Sod, p	3	0	0	0
Ben, 2b	4	1	0	1

39 11 7 4

VYČIAI	0	0	0	0	1	0	6	0—7
AVONDALE	0	1	2	0	1	1	1	5—11

Strike outs: Sod, 9; Nausėda, 3. Base on balls: Sod, 3; Nausėda, 5; Kanapa, 1.

A. M.

* * *

Cicero—12; Bridgeport—1.

Cicero suplikė Bridgeportą. S. Kupernavičius pasirodė geras kirtikas, gaudamas keturis kirčius iš penkių mėginimų. Bridgeport svartotojo 13 svaidininkų, bet vis neįstengė sulaikyti 14 kuopos. Labai malonu matyti, jog 16 kuopa, nors ir negavo laimėti nė sykio, bet vis deda visas savo pastangas.

CICERO	AB	R	H	E
Greben, ss	3	1	2	0
P. Kupernavich, cf	5	0	2	1
Petrauskas, rf	1	0	0	0
Gresidas, lf c	4	0	0	1
W. Janosky, rf	4	2	1	0
S. Kupernavich, 1b p	5	3	4	0
Krenčius, p	5	1	2	0
Mazintas, 2b	4	2	2	0
Kiškūnas, 3b	3	2	2	0
Gražulis, c	3	1	0	0

37 12 15 2

BRIDGEPORT	AB	R	H	E
Rasbid, ss 2b	4	0	1	1
Kvietkus, 3b	4	0	2	2
Jocius, ss lf	3	1	1	1
Gramont, c	4	0	1	2
Stankus, 2b	1	0	0	0
Tenzigalskis, lf p	2	0	0	0
Gruzinskis, 1b	3	0	0	0
W. Yamont, cf	1	0	0	1
Bendickas, cf	1	0	0	0
Kabelis, cf	1	0	0	0
Smogurs, rf	2	0	0	0
J. Yamont, rf	1	0	0	0
Šliažas, p lf	2	0	0	0

29 1 5 7

CICERO	0	4	0	1	2	0	4	1	0—12
BRIDGEPORT	1	0	0	0	0	0	0	0	0—1

2-base kirčiai: Gramont, S. Kupernavich, Mazintas, Kiškūnas. 3-base kirčiai: Mazintas. Strike outs: Šliažas, 5; Tenzigalskis, 3; Krenčius, 5; Kupernavich, 3. Base on balls: Šliažas, 3; Tenzigalskis, 3; Krenčius, 2; Kupernavich, 1.

* * *

North Side—15; West Side—7.

North Side atsilygino su West Side; bet iki penktai permainingai ir ši kartą blogai 5 kuopai atrodė. A. Vinskūnas, 24 kuopos metikas, pasirodė gana smarkus iki penktai permainingai, kuomet North Side atsibudo ir gavo 6 išbėgimus. Penkta kuopa laimėjo 15 prieš 7.

J. Marcinkevičius pradėjo mesti North Sidei, bet ketvirtoje permainoje turėjo apšviesti savo vietą. Tuomet Daugirda stojo prie darbo. Iš 11 West Sidečių, kurie stojo mušti, 8 buvo išstreikuoti. Daugirda pats iš trijų mėginimų gavo du kirčius; vienas jų buvo 3 base.

Drazdauskas padarė savo pirmą klaidą šiame sezone. Bet jis atlygino kirtimu.

NORTH SIDE	AB	R	H	E
Pranauskas, cf	3	2	1	0
Andruškevich, ss	4	3	3	0
Drazdauskas, lf	5	1	2	1
Kalainis, 3b	4	2	1	1
J. Beržinskis, c	3	1	2	0
Stanevich, rf	2	1	0	0
Dovigiala, 2b	3	2	2	1
Kaminskas, 1b	3	2	1	0
Marcinkevich, p	0	0	0	0
Daugirda, p	3	1	2	0

30 15 14 3

WEST SIDE	AB	R	H	E
Norvich, c	2	1	1	2
Grigulis, 2b	1	1	0	0
Daciolas, cf	4	2	2	0
Sigaraitis, lf	4	0	1	0
Zauris, 3b	4	0	0	1
Kalašinskas, ss	3	0	1	0
Vinskūnas, p	4	1	2	0
Gataveckas, 1b	4	0	0	1
Urban, rf	3	2	1	0
	29	7	8	4

WEST SIDE	2	1	0	4	0	0	0	—	7
NORTH SIDE	2	0	3	2	6	2	x	—	15

2-base kirčiai: Daciolas, Andruškevič, Drazdauskas. 3-base kirčiai: Kalainis, Daugirda. Strike outs: Marcinkevich, 2; Daugirda, 8; Vinskūnas, 3. Base on balls: Marcinkevich, 4; Daugirda, 1; Vinskūnas, 7.

A. M.

* * *

Providence—17; Marquette—2.

Šurna pasižymėjo duodamas Marquette tik keturis kirčius ir du išbėgimus. Visi jo draugai gražiai pasirodė, išskiriant A. Laurynaitį ir Zaringą, kurie negavo nė vieno kirčio. Vainauskas ir Kondokas gavo po "home run." Marquette dėjo visas savo pastangas, bet septintoj permainoj, kuomet Providence gavo 9 išbėgimus, viskas siuro.

PROVIDENCE	AB	R	H	E
A. Laurynaitis, 1b	4	1	0	0
Martinonis, cf	5	1	2	0
Zaringas, lf	5	1	0	0
F. Laurynaitis, ss	5	2	2	1
Kondokas, c	2	3	2	0
Šurna, p	5	2	3	0
Smitas, 3b	5	3	3	1
Vainauskas, rf	4	2	2	0
Beveršis, 2b	5	2	3	2
	40	17	17	4

MARQUETTE	AB	R	H	E
Stogis, lf	3	0	0	0
A. Krivickas, cf	4	0	1	0
Šimkus, rf	5	1	0	0
Strakalaitis, c	3	0	1	1
Jankauskas, ss p	4	1	1	2
Puniškis, 1b	4	0	1	0
J. Krivickas, 2b	1	0	0	0
Gailis, 3b ss	4	0	0	0
B. Krivickas, p 3b	4	0	0	0
	33	2	4	3

MARQUETTE	0	0	2	0	0	0	0	0	—	2	
PROVIDENCE	0	3	0	2	1	0	9	2	x	—	17

2-base kirčiai: Martinonis, Smitas, Beveršis, Šurna (2). 3-base kirčiai: Beveršis. Home runs: Vainauskas, Kondokas. Strike outs: Šurna, 9; Krivickas, 5; Jankauskas, 2. Base on balls: Šurna, 5; Krivickas, 4; Jankauskas, 2.

A. M.

* * *

Laimėjo du kartu.

North Side antras tyimas be galo gražiai pasirodė šį kartą, laimėdami du žaidimu. Pirmą laimėjo nuo Lincoln All Stars, kurie dar vis nenori pasiduoti Vyčiams, nors jau du kartu buvo supliekti. Antrą nuo Unity Council 2. Vyčių jaunas metikas smarkiai pasirodė, mesdamas ir laimėdamas abu žaidimu. J. ir F. Preskai, broliai, abu smarkiai daužė svaidinį. Ateinantį sekmadienį 5 kuopos antras tyimas, kaip girdėti, žais su 14 kuopos-Cicero antru

tymu. Labai malonu, jog Vyčių kuopos stengiasi prilaikyti jaunimą, palaikydamos net po du tymu.

Vyčiai—7; Lincoln A. S.—6.

VYČIAI	AB	R	H	E
J. Preskus, 3b	4	0	3	0
Krivickas, ss	2	0	0	1
Nausėda, cf 2b	3	1	1	2
Rauskinas, 2b cf	3	0	0	0
Macinauskas, 1b	3	1	1	0
Rutkauskas, lf	3	2	1	0
Stanevich, lf	1	0	0	0
Didikevich, rf	3	1	0	0
Kanapa, p	4	0	0	0
F. Preskus, c	3	2	2	0

29 7 8 3

LINCOLN	AB	R	H	E
Vinci, c 3b	4	0	0	0
Kisalis, cf	4	1	3	0
Benny, rf	3	1	1	0
Rowdy, c p	4	0	2	0
Triola, p 3b	4	1	2	2
Buddy, 2b	3	1	0	1
Le Roy, 1b	4	0	0	0
Sel, ss	3	1	1	1
Junime, ss	1	0	0	0
Roman, lf	3	0	0	0
Cutley, lf	1	0	0	0

34 6 9 4

VYČIAI	0	2	2	0	2	1	0	—	7
LINCOLN A. S.	2	0	1	1	1	0	1	—	6

Strike outs: Kanapa, 12; Rowdy, 10. Base on balls: Triola, 4; Rowdy, 5; Kanapa, 2.

* * *

Vyčiai—9; Unity—6.

VYČIAI	AB	R	H	E
J. Preskus, 3b	3	2	2	1
Krivickas, ss	3	2	1	1
Nausėda, 1b	3	1	1	0
Rauskinas, c	3	0	0	0
F. Preskus, cf	3	1	3	0
Rutkauskas, lf	4	0	0	1
Kanapa, p	4	0	0	0
Rasimas, rf	3	0	0	0
Macinauskas, 2b	2	3	2	0

28 9 9 3

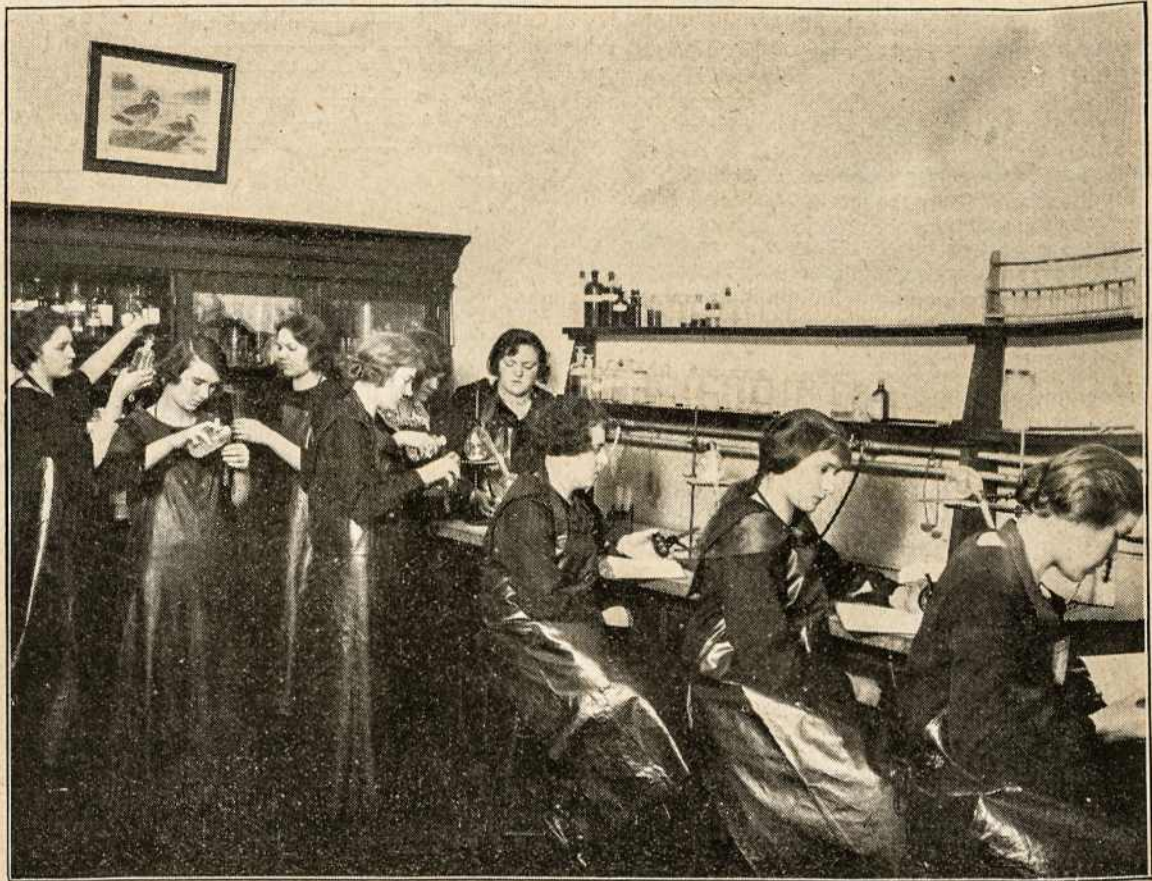
UNITY COUNCIL 2	AB	R	H	E
Lidy, 2b	4	1	1	2
Tramain, 1b	4	1	1	1
Lefty, lf	3	0	2	2
Masaso, rf p	3	1	2	0
Eggie, cf	4	1	1	1
Jimmie, c	4	1	1	1
Grakowsky, ss	4	0	2	1
Schroeder, 3b	3	1	1	1
Almaras, p rf	2	0	0	1

32 6 11 10

VYČIAI	0	1	3	0	2	0	3	—	9
UNITY COUNCIL	1	0	0	0	1	4	0	—	6

2-base kirčiai: F. Preskus, Macinauskas, Lidy. 3-base kirčiai: Tramain, Massaso. Home run: Massaso. Strike outs: Kanapa, 7; Almaras, 7; Massaso, 1. Base on balls: Kanapa, 3; Almaras, 3.

A. M.

ŠV. KAZIMIERO SESERŲ AKADEMIJOS CHEMIJOS LABORATORIJA.

WATERBURY, CONN.

First Defeat.

Senators beat the Waterbury Knights in the Recreation League contest 9 to 7, forcing the K of L team to 2nd place. John Reynolds, pitching for the Senators, was responsible for the beating. He pitched good ball, allowing but six hits and striking out 7. While the Knights played good ball, they could not hit in the pinches. Score by innings:

	R	H	E
K of L.....	0	0	0
Senators	2	1	0

Batteries: K of L—Kane, Statz and Carroll. Senators: Reynolds and Difronzi. J. Stankus.

K of L Hurler Fans Three Men on Nine Balls in Opener.

Johnny Fellon's supreme hurling and ragged fielding caused the Nonpareils' downfall, at the hands of the K of L Juniors by the score of 15 to 4. Tommy Edwards, who twirled for the Nonpareils, allowed 11 hits, but numerous errors by his teammates really caused his downfall. Fellon held the hard hitting Nonpareils to 3 hits, and managed to send 14 back via the strike out route. By striking out 3 batters on 9 straight balls in the fourth inning, Fellon tied what seems to be the world's record. Besides his fine twirling he managed to collect two singles out of 6 trips up. The score:

K OF L JRS.	AB	R	H	E
Tom Delinks, 1b	7	4	2	0

J. Carrolowsky, c	6	1	2	2
M. Naples, 3b	6	2	1	0
J. Fellon, p	6	2	2	0
Statz, ss	4	2	1	0
A. Jonikas, 2b	7	2	2	3
J. Mazeika, rf cf	4	1	0	0
Joe Swasey, lf	5	1	1	1
J. Yanavich, cf rf	3	0	0	0
Matrau, rf	2	0	0	0

50 15 11 6

NONPAREILS

	AB	R	H	E
J. McCarthy, 3b 2b	3	1	0	5
J. Derwin, 2b ss	3	1	1	2
E. McCarthy, lf	4	0	1	2
Archambault, c	2	0	0	1
Horrigan, c	2	0	0	3
Tracy, 1b	1	0	0	1
Cook, 1b	3	0	0	0
Rielly, rf	4	0	0	0
Devine, cf	4	1	0	1
Collossy, ss 3b	4	1	1	2
T. Edwards, p	3	0	0	1

33 4 3 17

K of L Jrs.....	1	1	2	2	0	0	4	1	4	15
Nonpareils	2	1	0	1	0	0	0	0	0	4

Two-base hits: E. McCarthy, Collossy, Statz. Sacrifice, Mazeika. Stolen bases: Derwin, Jonikas, Swasey (2), Statz, J. McCarthy. Left on bases: K of L—15; Non-

pareils—3. Bases on balls: Off Edwards, 6; Fellon, 2. Strikeouts: by Fellon, 14; by Edward, 8. Passed ball: Carroll, Archambault. Wild pitch: Fellon. Winning pitcher: J. Fellon. Losing pitcher: T. Edwards. Umpire, William Derwin. J. Stankus.

* * *

Waukegan Loses.

St. Joseph A. C. broke the winning streak of the Waukegan Knights by defeating them 15 to 4 at Wire Mill Garden, Decoration Day.

This was the second loss out of 12 encounters. The first beating given them previously was by the strong Hartford Giants. The result was 9 to 3. In both games the Waukegan boys were not in true form, making 14 errors in the 2 games. K. M. S.

* * *

Postponed Games to be Played August 16.

Cicero at North Side.
Pullman at Providence.
West Side at Bridgeport.

K. M. S.

Waukegan Knights Trim Stokals 10 to 6.

The Waukegan Knights trounced the Stokal Colts 10 to 6 at the Wire Mill Garden June 14. Heavy hitting by the Knights and the pitching of Kuzmickas, who fanned 12 men, was the feature of the game.

STOKALS	AB	R	H	E
Grosh, 2b	5	0	2	1

Kairen, rf	4	1	1	0
Rosh, p 1b	4	2	2	0
Hans, 3b	4	1	2	1
Litz, lf	4	0	1	0
Horgen, 1b p	4	0	0	1
Backm, c	4	1	2	0
Dow, ss	4	0	0	0
Killan, cf	4	1	0	0

K OF L	37	6	10	3
Dack, lf	2	1	0	0
Docis, cf c	5	0	1	0
Kaberic, 3b	5	1	3	0
Latvaitis, rf	4	1	1	0
Rules, 1b	4	2	2	0
Yuncer, c	4	1	1	0
Kuzmickas, p	4	2	2	0
Kaires, 2b	4	1	1	1
Anderson, ss	4	1	1	0
Conrad, cf	1	0	1	0

37 10 13 1

Colts	1	0	3	0	0	0	0	0	2—6
K of L	2	1	3	0	0	1	3	0	x—10

Two-base hits: Conrad, Kaberic (2), Rules, Grosh, Hans. Three-base hits: Yuncer, Kaires, Litz. Stolen bases: Yuncer. Sacrifice hit: Kaires. Struck out: by Kuzmickas, 12; by Rosh, 4. Base on balls: off Kuzmickas, 1; Rosh, 3; Harrington, 1. K. M. S.

Kas Girdėti.

LIETUVOJE.

Atvažiuo anglų geografai. Liepos mėnesio pradžioje Kaunan atvažiuo Anglų karališkosios geografų draugijos narys p. Lampson su žmona susipažinti su mūsų kraštu, jo istorine praeitimi. Tuo reikalu jis lankysis įvairiose provincijos vietose, rinkdamas medžiagą ir fotografuodamas. Grįžęs Anglijon ketina važinėti su paskaitomis ir jų metu rodyti mūsų krašto vaizdus.

Diplomatų pasikeitimai. Lietuvos įgaliotasis ministras Italijoje p. Klimas paskirtas atstovu Prancūzijoje, o dabartinis mūsų atstovas Prancūzijoje p. Milašius skiriamas garbės patarėju toje pat atstovybėje.

Pajamos nuo geležinkelių. Per birželio mėn. Lietuvos geležinkeliai davė grynais pinigais 2,750,000 lt. pajamų. Iš tos sumos platieji geležinkeliai davė 2,500,000 lt. ir siaurieji—250,000 lt.

Lietuvos eksportas Amerikon. Lietuvos konsulato Naujorke pareiškimu, per šių metų kovo mėn. Lietuvos eksportas į Jungt. Amerikos Valst. siekia 124,398 dol. Per tą pat laiką Amerika eksportavo Lietuvon prekių už 10,744 dol.

1924 m. kovo mėn. Jungt. Amerikos Valstybių eksportas Lietuvon tesiekė 2,900 dol. Šiuo metu iš Lietuvos Amerikon eksportuojama daugiausia oda.

Katalikų mokytojų suvažiavimas. Rugsjūčio 9 d. Kaune šaukiamas L. K. M. sąjungos atstovų suvažiavimas. Suvažiavime galės dalyvauti ir neatstovai.

Žinomas lietuvių dainininkas ir kompozitorius Mikas Petrauskas artimiausiu laiku ruošia Lietuvos provincijos

miestuose eilę koncertų. Drauge su juo vyksta pianistas Zigmas-Skirgaila.

Mirė generolas Stanaitis. Buvęs kariuomenės vadas generolas Juozas Stanaitis mirė Kaune liepos mėn. 13 d.

Pragyvenimo minimumas. Pragyvenimo minimumo statistika įvairiose Lietuvos vietose rodo, kad pigiausias pragyvenimo minimumas vienam žmogui birželio mėn. buvo Utenoj—105 Lt. 28 ct. Visų brangiausias pragyvenimo minimumas Kaune—134 Lt. 83 cnt. Šeimynai iš 5 žmonių pragyventi reikalinga mažiausia 324 Lt. 27 ct.

Metinė Vilniaus vadavimo rinkliava. Paskutiniuoju laiku iš visų Lietuvos kampų atskiri asmens siunčia Šaulių S-gos centro valdybai pasiūlymus įtraukti juos į Vilniaus vaduotojų sąrašus, pasižadėdami mokėti kas mėnesį tam tikrą mokesnį ir paaukoti tam tikslui vienos dienos uždarbį.

Delto Šaulių S-gos Centro Valdybos prezidiumas nusprendė netrukus suruošti metinę rinkliavą Vilniaus vadavimo reikalais. Rinkliavos metu bus priimami pareiškimai iš norinčių mokėti tam tikslui nuolatinį mokesnį.

Lietuvos kioskas Londone gavo medalį. Iš Londono Maisto Parodos Komiteto gautas sidabro medalis už Lietuvos kioską tarptautinėje maisto produktų parodoje Londone.

Oro paštas tarp Anglijos ir Lietuvos. Prasidėjo oro pašto susisiekimas tarp Anglijos, Baltijos Valstybių ir Rusijos. Laiškai yra vežami orlaiviu ligi Karaliaučiaus, iš Karaliaučiaus vėl orlaiviu a) Klaipėdon, Rygon, Talinan, Helsininkuosna, b) Smolenskan ir Maskvon.

Gyventojų mirtingumas. Statistikos daviniais, pereinamais metais mirė Lietuvoje, be Klaipėdos krašto, 33,116 žmonių. Daugiausia mirė džiova.

Šventojo Tėvo auka Lietuvai. Pranešama, kad Šv. Tėvas, norėdamas išrodyti savo tėvišką meilę Lietuvos jaunimui, suteikė gausią auką T. Jėzuitų statomai gimnazijai Kaune. Auka siekia 500,000 lirų.

Valstybės spaustuvės nauji rūmai Kaune. Daukanto ir Gedimino gatvės kampe jau užbaigti dideli namai, erdvūs, patogūs ir moderniškiausiai įrengti: yra vandentraukis, centralinis šildymas, liftais. Be daugelio spaustuvei paskirtųjų kambarių, tuose namuose bus spaustuvės direktoriaus ir "Lietuvos" redaktoriaus butas. "Lietuvos" redakcijai, administracijai ir ekspedicijai naujuose namuose taip pat skiriama butai.

Šiuo laiku į spaustuvės rūmus vežama daug naujų spaustuvės mašinų. Spaustuvės atidarymas bus dar už kokio 1—2 mėnesių. Namų statymas kainavo 2,750,000 litų.

Esą labai gabių jaunuolių. Birželio mėn. 30 d. ir liepos m. 1 d. Klaipėdos konservatorijoj įvyko konkursiniai kvotimai norintiems stoti į konservatorijos praplėstą dainavimo skyrių. Kvotimus laikyti pareiškė noro iš visos Lietuvos abiejų lyčių jaunimo 181 asmuo. Komisija, nuodugnai ištyrus kvočiamųjų balso medžiagą ir įgimus muzikalius gabumus, priėmė dainavimo skyriun 41 asm. Priimtųjų tarpe yra su tokia turtinga balso medžiaga, kad kvotimų komisijos nariai net nustebę.

Turistai ir Lietuva. Ypatingai po karo Anglijoje labai išsiplatino paprotys keliauti atostogų į kontinentą. Tą daro ne tik turtingi, bet ir darbininkai. Daugeliui jau įgriso kasmet važinėti į ortodoksinius kurortus, ir kai kurie bando permainingai vykti atostogų į Baltijos valstybes. Šiemet jau didesnis anglų skaičius vyksta atostogauti Lietuvon, negu pernai. Įvedus daugiau reikalinių patogumų mūsų pajūry, didesnis turistų kiekis vyks Lietuvon, iš ko mūsų kraštui turėtų būti nemaža pelno.

Gedimino kapo ir paminklo iškilmės Veliuonoje. Didž. L. K. Gedimino kapo ir paminklo iškilmės Veliuonoj š. m. birželio 28 d. sutraukė daugtūkstantinę žmonių minią iš įvairių Lietuvos vietų. Gedimino kapo kalne atidengtas paminklas. Sudėta vainikai, pasakyta prakalbos ir žengta visų toliau į didįjį Veliuonos piliakalnį, kur yra sumūryti didžiajam Gedimino paminklui pamatai; įmūryta istorinis raštas po kertiniu paminklo akmeniu, kurį pasirašė 37 žymiausių Lietuvos organizacijų ir įstaigų atstovai. Visa eilė kalbėtojų apibūdino Gedimino didžiųjų darbus, kurių atgarsiais ir dabar mes tebegyvenam. Giedota tautos himnas ir visų išreikšta pageidavimas kuo greičiausia atvaduoti Gedimino pilį ir Aušros Vartus iš žiaurių okupantų rankų.

Šaukiamas Tautos Kongresas. Lietuvos Šaulių Sąjungos vadovybės rūpesčiu sudarytas komitetas, kuriam pavesta kaip galima greičiausiai išdirbti pagriūdus, kuriais remiantis galima būtų sušaukti šiemet Lietuvos Tutos Kongresas, tuo būdu tinkamai paminėti žymiausiajam prieškarinio atgimusios Lietuvos gyvenimo įvykiui, būtent, Didžiajam Vilniaus Seimui, kurs įvykęs buvo lygiai prieš 20 metų, būtent, 1905 m. lapkričio m. (sen. kal.) 21 ir 22 d. Tomis pat dienomis norima ir sumanytasis kongresas šaukti. Kongresas turėtų atstovauti ne tik nepriklausomosios Lietuvos lietuviams, bet taip pat svetimų dar okupuotosioms mūsų žemės sritims, Amerikos išeivijai ir visoms kitoms lietuvių kolonijoms kaimynėse valstybėse ir tolimuosiuose užjūriuose.

Pirmojo Mariampolės rajono pavasarininkų kongreso atbalsai. Kongresas praslinko (28 ir 29 dd. birželio m. 1925). Praėjo jis triukšmingai. Ir nepasiliko be pėdsakų. Apylinkės žmonės dar vis kalba apie jį, dalinasi

savo įspūdžiais. Vieni atsimena gražius raitelius, kurie jojo vaikštytynės priešaky ir skynė kelią visoms vaikštytynėms. Kiti mini dviratininkus, ypač tą momentą, kai jie sporto apikštėj darė įvairias figūras ir mirgėte mirgėjo savo papuoštais dviračiais. Sporto tai jau, tur būt, niekas nepamirš, ypač inteligentai, ir nuolat kartos tai, ką pasakė per kongresą: "Taip grakštaus ir įspūdingo sporto nė kituose kraštuose nelabai gali rasti." Gyvieji paveikslai, tur būt, ilgiausiai liks žmonių atmintyje. "Tikėjimas, Viltis ir Meilė," "Kęstutis su Birute," "Vaidilos" ilgai bus žmonių minimi; taip pat "Vargo Mokykla," kuri iki ašarų jaudino žmones. O vargšė sunkiais retėžiais surakinta "Vilnija" kiek ašarų išspaudė, kaip giliai įsmigo širdysna! O paskui važiuojanti ginkluota grupė "Į Vilnių" su plečsuojančia vėliava, tarsi, ramino žiūrėtojus, kad štai tą suvargintą Vilniją išgelbės... Ne tik lietuviai, bet ir žydai klausė pirmą dieną, ar per Šv. Petrą tos vaikštytynės bus atkartotos.

Ištikro, vaikštytynės buvo atkartotos, ir kokios 15,000 minia sekė, stebėjo tas vaikštytynes. Iš toli buvo suvažiaavę žmonės Mariampolėn į Šv. Petro atlaidus; taigi į tolimus kampelius parvežė žinią apie kongresą.

Ir plačiai dabar tenai kalbama, aiškinama ir džiaugiamasi.

OKUPUOTOJE LIETUVOJE.

Advokatas Vrublevskis mirė. Vilniuje mirė žinomas prisiekusis advokatas Vrublevskis. Velionis, nors lenkas, vienok buvo labai didelis lietuvių prietelius, daug kartų gynęs lietuvius nuo lenkų žiaurių persekiojimų.

Vilniaus lietuviai ir, apskritai, Lietuva nebeteko nuoširdaus prieteliaus.

Okupantai gyventojus "surokavo." Okupantų statistikos daviniais 7 Vilniaus apygardos apskrityse su Vilnium esą 1,088,000 gyventojų. Tikybonis paskirstant atrodo taip: 652,000 katalikų, 284,000 pravoslavų, 119,500 judėjų ir 32,000 kitų. Tautomis taip suskirstyta: 608,500 lenkų, 277,500 gudų, 119,500 žydų, 57,000 lietuvių ir 25,000 kitų.

Nekalbant apie lietuvius, kurių skaičius aiškiai neteisingas, statistikos tendencingumą rodo ir gudų skaičius: jų parodyta mažiau, negu pravoslavų.

Kandidatas į Vilniaus vyskupus. Lenkų spaudos žiniomis, tikriausiu kandidatu į Vilniaus vyskupus numatytas ligšiolinis Lomžos vyskupas kun. Jalbrzykowski.

Ignorantai. Kaip Lenkai informuoti apie savo kaimynus, rodo "Dziennik Wileński" žinia, kuria sakoma, kad "Latvijios ministeris pirmininkas prof. Voldemaras pašaukęs tieson Lietuvos pasiuntinį Šveicarijoj p. Gabri."

Baudžiamą grąžino. Pasitraukdama okupantų kariuomenė visą policiją, girininkiją, valsčių vaitiją paliko netekusiems dvarų dvarponiams. Pastarieji kraštą valdo, kaip prieš 100 metų. Dvarininkui darbininkai samdyti brangu—kreipiasi policijon. Ši jėga varo kaimiečius dirbti, neva už atlyginimą, kurį dvarponis išmoka labai retai ir tiek, kiek pats įkainuoja.

KITUR.

Broliškumas per bažnyčią. Rugsjūčio 6—8 d. Stokholme šaukiamas pirmasis tarptautinis visų pasaulio bažnyčių kongresas. Kongreso tikslas—mėginti skleisti visų tautų broliškumo idėją per bažnyčias. Laukiama atvyksiant apie 160 atstovų iš viso pasaulio šalių.

Šimtmetinės fotografijos sukaktuvės. Prancūzijoje Sorbonos universitetas suruošė 100 metų fotografijos išradimo sukaktuves. Didžiulėj salėj išstatyta įvairiausi fotografijos prietaisai nuo jos išradimo iki šių dienų.

Komunistai varžomi. Meksikos valdžia randa, kad bolševikai yra negeistas elementas jų šaliai, todėl įsakė visiems konsulams nebeduoti įvažiavimo vizų komunistams. Bolševikiško maro kratosi visos tautos.

Vergų prekyba Afrikoj dar ir šiandien tebegyvuoja. Neseniai Sudano pasieny įvyko kautynės tarp anglų kareivių ir vergų pirklių. Kautynėse užmušta 52 pirkliai ir išgelbėta keliasdešimtys vergų, kurie tapo sugražinti į jų gyvenamas vietas.

Kelionė į šiaurės ašigali. Vokiečiai ruošia kelionę į šiaurės ašigali cepelinu. Toj kelionėj žada dalyvauti ir norvegų. Ruošiamasi pastatyti tam tikras cepelinas, kuris tiktu šiaurės klimatui.

Lietuvos pasiuntinys Prancūzijoje pagerbė žuvusius karo metu Prancūzų kareivius. Pranešama, kad naujai paskirtas Lietuvos pasiuntinys Paryžiuj Klimas uždėjo vainiką ant paminklo nežinomam kareiviui. Šia proga Klimas pasakė kalbą, kuria išreiškė Lietuvių pagarbą Prancūzų kareiviams, žuvusiems didžiojo karo metu.

Iš bažnyčios—muziejus. Didžiausioj Leningrado bažnyčioj, Šv. Izaoko sobore, būsiąs įrengtas tautos muziejus.

Šv. Pranciško Asiziečio mirimo diena—tautinė Italijos šventė. Musolini pasiūlius, Italų ministerių kabinetas nutarė paskelbti spalį mėn. 4 d., Šv. Pranciškaus Asiziečio mirimo dieną, tautine švente. 1926 m. spalį mėn. 4 d. sueis 700 metų nuo jo mirties.

Kas Jaunimo Veikiama.

NORWOOD, MASS. Visuomeninis veikimas. Kai kurios mūsų kolonijos draugijos bei kuopos, kaip antai: LDKS., Moterų Sąjunga ir Lietuvos Vyčių 27-ta kp., nemažai veikia. Bet nėra kas jų darbus įkainuotų ir į laikraščius pagarsintų. Gerų veikėjų čia netrūksta. Iš jaunimo tarpo yra Červokas, Kavaliauskai, Akstinas ir kiti, kurių darbais visi lietuviai gerėjosi, o ypač vyčiai. Bet dabar vyčių kuopoje pasiliko tik tai keletas iš Lietuvos atvažiavusių, o didžiama čia augusis jaunimas. Bet ir jie gana gražiai darbuojasi.

Brandzis.

SO. BOSTON, MASS. Iš vyčių susirinkimo. Liet. Vyčių 17-tos kuopos pusmetinis susirinkimas įvyko liepos 28 d. parapijos salėj. Susirinkimą atidarė ir vedė kuopos pirm. A. F. Kneizys.

Išklaudyta seimo delegatų raportai, kuriuos išdavė V. T. Savickas ir A. Kneizienė. Sekė svarbiausias raportas—tai Seimo Rengimo Komisijos, kurį išdavė tos komisijos pirmininkas V. T. Savickas. Raportas buvo išduotas suglaustoje formoje. Didele didžiama balsų nutarta raportas priimti taip, kaip jis išduotas. Iš raporto pasirodė, kad 17-tai kuopai daug pigiau atsieina seimą surengti negu kitur į seimą delegatą siųsti.

Sekė valdybos narių raportai. Iš jų paaiškėjo, kad kuopos narių skaičius gerokai peršokęs per 150 ir sparčiai siekia 200 skaitlinės. Raportai priimti plojimu.

Prie kuopos vėl sugrįžo jos pasišventęs darbuotojas Jonas Červokas iš Washingtono, dabar "Darbininko" administratorius. Jį nariai priėmė ovacijomis. Jis atsidėkodamas pasakė prakalbėle.

Nutarta surasti tinkamą vietą piknikams. Suradimui išrinkta: Jurgis Laukaitis, K. Kiškis ir V. Liutkevičius. Suradus vietą, pasitarti su valdyba ir rengti pikniką.

Susirinkimas baigtas malda.

Vytis.

CAMBRIDGE, MASS. Pusmetinis susirinkimas. Liepos 21 d. įvyko L. Vyčių 18-tos kp. pusmetinis susirinkimas. Tik gaila, kad ne visi nariai jame dalyvavo.

Apsvarsčius pereiname protokole pažymėtus reikalus, sekė delegatų raportai iš L. Vyčių 13-tojo seimo. Raportai visus patenkino ir buvo priimti.

Išduota pusmetinė finansų apyskaita. Pasirodė, jog mūsų kuopa daug nuveikė, nes nemažai ir pelno sau padaryta. Bažnyčios fondui paaukota \$50 L. Paskolos bonas. Kuopai taip pat rūpi mūsų bažnyčios reikalai. Tam tikslui buvo rengiama vakarai ir stengiamasi, kiek galint, sumažinti parapijos skolas. Viso per pusmetį parapijos reikalams paaukota \$100.

Reikia pasigirti, kad šiame susirinkime atsilankė jaunimą mylįs L. V. N. A. Apskričio dvasios vadas gerb. kun. P. Juras. Malonus svetys buvo sutiktas gausiu

dėlų plojimu. Gerb. kun. P. Juras pasakė trumpą prakalbėle ir suteikė mums naudingų patarimų. Jo kalbą visi atydžiai klausė ir gerėjosi.

Toliaus sekė base-ball ratelio reikalai. Manedžeris J. Plauskas išdavė ratelio veikimo raportą. Raportas visus nudžiugino, nes iš 10 žaidimų laimėta net 7. Žaista su svetimtaučiais iš Woburn, Norwood, Dorchester, Boston ir apylinkės. Basebolininkai rodo daug pasišventimo, keldami L. Vyčių vardą ne tik lietuvių, bet ir svetimtaučių tarpe. Juo labiau, kad tam tikslui, po dienos darbu, aukojamas brangus poilsio laikas. Valio! L. Vyčių 18-tos kp. base-ball ratelis.

Pakvietimas į parapijos metinį pikniką liepos 23 d. Palangoje priimtas. Nutarta važiuoti troku. J. Kalinauskas ir J. Remeika apsiėmė sudaryti žaidimų programą.

Be to, nutarta rengti, kartu su L. Darbininkų Sąjungos vietine kuopa, didelis išvažiavimas.

Į komisiją išrinkta: O. M. Šimbelaite, K. Bakavekaitė ir A. M. Šliuziūtė. Joms pavesta susižinoti su atainkama L. D. Sąjungos komisija.

Gerb. kun. P. Jurui atkalbėjus maldą, susirinkimas buvo baigtas.

Rūta.

CLEVELAND, OHIO. Iškilmingos sutuoktuvės. Š. m. birželio 23 d. Šv. Jurgio parapijos bažnyčioje gerb. kun. kleb. V. Vilkutaitis surišo amžinuoju ryšiu L. Vyčių 25 kp. narius—vytę Oną Urbšaitę ir vytį Antaną Mačiūtą.

Iš tikrųjų, man pirmą kart teko matyti tokias išpuodingas iškilmes. Štai, tik įžengus jaunavedžiams su savo pulku į bažnyčią, gerb. muzikas J. Čižauskas energingai vargonais užgrojo maršą. Pradėjus visam pulkui eiti per bažnyčią, gerb. kun. V. Vilkutaitis, puošniais baltais bažnytiniais rūbais apsidengęs ir dviejų kunigų asistuojamas, išeina iš zakristijos ir pasitinka visą pulką prie altoriaus. Prasideda šv. Mišios. Pasigirsta gerb. J. Čižausko skambantis baritonas—giedama "Kyrie" ir kitos šv. Mišių daly. Bet giliausio įspūdio į gausingai susirinkusius padarė tai tas, kad ir jaunavedžiai, ir visos jų pulkas laike šv. Mišių priėmė šv. Komuniją.

Išeinant iš bažnyčios, jaunvedžiai su pulku vėl buvo palydėti triukšmingu maršu. Už tai aciū gerb. J. Čižauskui.

Vestuvių pokylis buvo labai pavyzdingas. Jame, be daugelio kitų svečių, dalyvavo ir gerb. kun. V. Vilkutaitis.

Linkime jaunavedžiams šviesiausių ir linksmiausių dienelių per visą jų amžėlį!

Dagis.

CHICAGO, ILL. L. Vyčių Chicagos apskritis liepos 11 d. laikė poseiminį susirinkimą Šv. Antano parapijos svetainėje, Cicero, Ill. Susirinkimą atidarė malda pirm. P. Sedemka. Atstovų užsiregistravo iš 7 kuopų, o nepri-

buvo iš 2 kp. Rašt. neatsilankius, tam susirinkimui raštininkavo V. Balanda.

1) Raportas iš buvusio pikniko. Pranešta, kad dar visų serijų kai kurios kuopos nepridavė, bet šiuo kartu jau gryno pelno randasi \$448. 2) Antrojo būsimo pikniko (rugpj. 9 d.) komisija pranešė, kad jau viskas esą priruošta ir ragino kuopas pardavinėti tikiėtus. Tai komisijai gerb. kun. J. Vaičiūnas dar suteikė gražių patarimų garsinimo reikalui. Susirinkimas jam pareiškė dėkingumą už patarimus. 3) Išduota raportas iš tradicinio išvažiavimo liepos 4 d. Raportas priimtas su papeikimu už komisijos nerangumą, del kurio organizacija turėjo nukentėti. Bendras didžiulis Chicagos jaunimo išvažiavimas turėtų sukelti entuziazmo, suartinti visus, suteikti paskatinimo į sekančių metų išvažiavimą. To viso nebūta ir komisija neatliko visa, kas jai buvo sakyta. 4) Buvusio seimo atstovas p. Sedemka išdavė raportą, pažymėdamas svarbiausius nutarimus ir įvykius. Vėliaus duota daug klausimų, į kuriuos atsakyta. Raportas priimtas. 5) Sekė raportas iš Baseball Lygos ir prie to pranešta, kad vienas baseballininkų, a. a. Z. Dačkus iš Waukegano, pasimirė. Nutarta užmaldauti šv. Mišias, skiriant 5 dol. iš izdo, ir pasiųsti tėvams užuojautos laiškelį. 6) B. Balčiūnas pranešė del Apskričio Choro bilų peržiūrėjimo. Klausimas nebaigtas ir palikta sekančiam susirinkimui.

Del vėlyvo laiko Apskrieties Sporto vedėjas (sulig seimo nutarimo) nutarta rinkti ateinančiame susirinkime.

Kitas eilinis susirinkimas įvyks Bridgeporte. Pranešimus valdyba išsiuntinės laiškais. A. K—tas B.

HARRISON-KEARNEY, N. J. Vyčių 90 kp. nepaprastas susirinkimas buvo liepos 27 d. Nutarta turėti išvažiavimą rugpj. 9 d. Apskričio suvažiavimas pas mus įvyks rugpjūčio 16 d. Nutarta rengtis gražiai pasitikti delegatus. Į rengimo komisiją išrinkta: A. Daunoras, P. Velyvis, J. Kuprusevičius, J. Burokiūtė, O. Ašakuniūtė, J. Čaučunaitė, M. Akelevičiūtė ir M. Aleknavičiūtė.

Reporteris.

CLEVELAND, OHIO. Savybės išvažiavimas. Š. m. liepos 19 d. L. Vyčių 25 kuopos įvyko savybės (šeimyniškas) išvažiavimas į gerb. Urbšaičių buv. ūkė (apie 35 mylios nuo Clevelando).

Šis išvažiavimas vietos vyčių tarpe sukėlė didelio gvvumo. Tą parodo gausingas narių atsilankymas, nes išvažiavime dalyvavo arti dvejeta šimtų asmenų, jų tarpe ir svečiai iš Detroit, Mich.,—gerb. Matas Šimonis su savo žmona ir žmonos sesute.

Atvykus į ūkė. Mūsų jaunimas neturėjo didelio apetito prie pietų. O gal del to, kad trokai buvo minkštais "roberiais," tai perdaug nesukratė... Taigi, atvykus į vietą, nelabai kas ir skubinosi prie valgių. Dauguma ėjo į giria pasvaikščiotu.

Vienok šeiminkės jau paruošė pietus. Suvadinta visi. Valgyta ir pagirų teikta mūsų šeiminkėms už skanius valgius. "Senvičių" ir "keksu" parūpino p-lės A. Žitkiūtė ir V. Simonaitė, o p-ia P. Štaupienė patiekė puikių agurkų.

Pavalgius, vieni vėl ėjo pasivaikščioti, kiti žaidė, o treči—tarpusavy draugiškai šnekučiavo. Pagalios, pradėta lietuviški žaidimai, kuriuose itin gyvai dalyvavo gerb. O. Šimonienė ir jos sesutė.

Apie šeštą valandą vakaro turėta vakarienė... su programą. Pirmas kalbėjo pirm. Pranas Bortnikas. Nors kalbėjo trumpai, bet turiningai. Už tai susilaukė daug gausių aplodismentų. Antras kalbėjo gerb. svetys Matas Šimonis, žymus L. Vyčių organizacijos darbuotojas. Jis plačiai išdėstė vyčių nuveiktus darbus ir tuos, kuriuos dar reikia nuveikti. Jo kalba buvo visiems labai svarbi ir indomi. Po vakarienės buvo sudainuota Lietuvos himnas.

Už gražų šiam išvažiavimui pasidarbavimą didžiausia garbė priklauso p-lėms: V. Simonaitėi, A. Janušaitėi ir

A. Žitkiūtei; p-iai P. Štaupienei ir kp. pirm P. Bortnikui.

Padėkos žodį reikia ištarti gerb. Simonaičiams už jų didį prijutimą ir gilią simpatiją vyčiams. Jie ne tik leidžia savo vaikams priklausyti prie vyčių ir su jais darbuotis, bet ir patys visados vyčių pramogose dalyvauja. Jau trys jų dukrelės—Alena, Rozalija ir Viktorija (ši pastaroji dabartinio laiku yra viena žymiausių kuopos darbuotojų)—ir vienas sūnus priklauso prie L. Vyčių 25 kp., bet mamytė žada netrukus du priaugančių sūnelių prie vyčių prirašyti. Malonu pažymėti, kad mūsų kolonijoje randasi ir daugiau panašių tėvų, kaip antai: gerb. Baltrušaičiai, Janušaičiai, p-ia Urbšienė ir daug kitų. Visiems tėveliams, vyčių prieteliams, Dieve, duok ilgiausį amžėl!

Dagis.

CHICAGO, ILL. A. A. Jonas Stankus. Š. m. liepos 28 d. Joną Stankų, L. Vyčių 36-tos kuopos narį, ištiko netikėta mirtis. Tą vakarą, parėjęs iš darbo namo, jis su dviem savo draugais išvažiavo automobiliu pasivažinėti. Lyons miestelio (netoli Chicagos) apylinkėje automobilis, kurį valdė velionies draugas, apvirto. Jo du draugu liko sužeisti, o a. a. Jonas del šio nelaimingo įvykio turėjo savo gyvybę palydėti.

Velionis buvo vienas veikliausių L. Vyčių organizacijos narių. Pasižymėjo doru ir pavyzdingu gyvenimu. Jis turėjęs plačios pažinties ne tik savo kolonijoje, bet ir kitų kolonijų jaunimo tarpe. Štai kodel jo fatalingos mirties žinia sujudino visus jo pažįstamus ir vyčius.

Amžina atsilsį jo vėlei!

Rep.

ELIZABETH, N. J. Susirinkimas. L. Vyčių 56 kp. susirinkimas įvyko š. m. liepos 30 d. Susirinkimas pradėtas malda, kurią atkalbėjo atsilankęs iš Bostono gerb. kun. P. Strakauskas.

Pirmiausia buvo skaitytas pereito susirinkimo protokolai. Po to sekė įvairių reikalų svarstymas. Gausiai susirinkę nariai, sprendžiant įvairius klausimus, parodė daug rimtumo bei sumanumo. Tarp kitų dalykų nutarta turėti socialį (draugišką) išvažiavimą. Tas bus daroma geresnio narių susipažinimo tikslu.

Be to, kalbėjo gerb. kun. P. Strakauskas. Savo kalboje jis suteikė susirinkusiems daug labai gražių pavyzdžių iš vyčių gyvenimo bei darbų. Jis taip pat išaiškino vyčių organizacijos tikslus bei idealus. Tokiu būdu paliko mūsų kuopos nariams karšto noro dar daugiau darbuotis organizacijos labui. Nuoširdžiai ačiū gerb. kun. P. Strakauskui už pasišventimą, atsilankant Elizabethan—į mūsų susirinkimą.

Kadangi prie Elizabetho Šv. Petro ir Povilo parapijos choro priklauso beveik visi vyčiai, tai neprošalį ši bei tą ir iš choro darbuotės paminėti. Nesenai Brooklynne buvo rengiamas našlaičių naudai koncertas. Ir Elizabetho choras dalyvavo muzikalo programo išpildyme. Choro dainomis taip buvo visi sužavėti, kad, rodos, žiūrint į klausytojus, jie visi mintimis buvo nunešti į brangią tėvynę. Buvo pelnyta daug aplodismentų, kad net miškas suško "Valio Elizabetho Choras!"

Apskritai, Elizabetho vyčiams netrūksta entuziazmo. Gerai kad nors truputį atšalę, kitaip nežinia kas būtų su mūsų jaunais entuziastais. Jaunas Entuziastas.

CHICAGO, ILL. L. Vyčių Chicagos apskrieties piknikas š. m. rugpjūčio 9 d. pavyko gerai. Diena pasitaikė giedri. Ypatingai daug atsilankė jaunimo. Gražioje nuotaike linkmintasi ligi vėlyvo vakaro.

Už daugiausia parduotų tikiėtų laimėjo: I-mą dovaną—E. Astrauskaitė (251) iš Bridgeporto 16-tos lp.; II-rą—E. Deksnūtė (143) iš Marquette Parko 112-tos kp. ir III-čią—Z. Bartkaitė (128) iš Dievo Apveizdos 4-tos kp.

Šis piknikas buvo rengiamas "Vyties" naudai. Manoma, liks pusėtinai pelno.

Už sėkmingą surengimą šio pikniko ačiū tenka tarti komisijos nariams: T. Lukošūtei, P. Sedemkai, Pr. Savickui, P. Vainorui ir P. Gritėnui, o taip pat visiems tikių platintojams. Rep.

Kas Klausia-Tas Neklysta.

(QUESTION BOX)

Question 1. I am 15 years old, and wish to join the K of L Organization. How old must one be to join?

A. B.

Answer. Persons between the ages of 14 and 35 years, inclusive, may become active members. Those above 35 years act as advisors.

Ques. 2. Can a friend of mine who is not Lithuanian be a member of our organization?

F. L.

Ans. No.

Ques. 3. Kiek kainuoja "Vyties" prenumerata į Lietuvą metams?

V. Sirutis.

Ans. \$4.00.

Ques. 4. Is the "Daughters of Lithuania" society same as the K of L?

Miss A. G.

Ans. No.

Ques. 5. How can one become an honorary member.

V. M.

Ans. Members who distinguish themselves by some meritorious act for the good of the organization will be granted the title "Member of Honor." The title is bestowed upon members at conventions.

Ques. 6. Miestelyje, kur gyvenu, nėra vyčių kuopos. Ką turu daryti, norėdamas prisidėti prie vyčių organizacijos?

M. N.

Ans. Visų pirma, bandykite suorganizuoti kuopą vietoje. Jeigu nepavyktų—galite priklaustyti tiesiog prie L. Vyčių Centro. Mokestis \$3.00 metams.

Ques. 7. When was Lithuania proclaimed as an independent state?

John Šmitas, Chicago.

Ans. February 16, 1918.

Ques. 8. Kame bus L. Vyčių seimas ateinančiais metais?

Gary, Ind.

Ans. Waterbury, Conn.

Ques. 9. May a married person belong to "Vyčiai"?

New York.

Ans. Yes.

Ques. 10. Who is at the head of the Lithuanian Government?

Frankfort, Ill.

Ans. President Alexander Stulginskis.

Ques. 11. If girls are out walking bareheaded in summer and wish to enter a church for a visit, must they cover their heads?

D. G., Mich.

Ans. Yes. A piece of lace, a scarf or even a handkerchief on the head would be sufficient.

Ques. 12. How many Lithuanians are there in the United States?

A. B.—nas.

Ans. Approximately one million.

IVAIRENYBĖS.

MOTERYS DIPLOMATAI.

Jungtinių Valstybių vyriausybė pradėjo skirti diplomatais moteris. Amerikos atstovybės Berne (Šveicarijoje) sekretore paskirta panelė Lucille Atcheson. Ligšiol užsienių diplomatinėje tarnyboje buvo tik dvi moterys. SSSR žinoma revoliucionierė Kollontaj buvo paskirta 1922 m. SSSR atstovų Norvegijai ir panelė Stanciov prieš ištekančią buvo Bulgarijos atstovybių Londone ir Vašingtone sekretore.

KAIP LENKIJA GALINGA TAPO.

Ukrainiečių laikraštis "Ukrainsky Prapor" deda žinią vardu "Kaip Lenkija galinga tapo," kurioje nurodoma, kad 1918 m. lenkų diplomatams padėti į Paryžių buvo nusiųsta 30 gražių "rasinių" lenkaičių. Varšuvos gražuolių intervencija daug, net labai daug padėjusi Dmowskiui ir Paderevskui. Išaiškinta, kad Aukštąją Sileziją Lenkams išrūpinusi vieno diplomato graži žmona. Dabar miręs L. Bielinskis, trumpą laiką buvęs Lenkų finansų ministru savo atsiminimuose rašo, kad, būnant Paderevskui Lenkų ministru pirmininku, Lenkiją valdžiusi ponija Paderevskienė. Be jos nurodymo ir sutikimo Paderevskis nepadaręs nė vieno politinio žingsnio. Gale laikraštis pastebi, kad istorija nušviesianti kada nors ir Paderevskienės įtaką į Vilsoną.

Žvejai sužvejojo senovės statulą. Graikų žvejai, bėžėdami ties Maratono uostu pagavo pusantro metro didumo bronzinę jauno vyro statulą. Žinovai spėja, kad ji padirbta 400 m. prieš Kristaus gimimą. Statula perduota Atėnų muziejui.

Juokai.

NESUSIŠNEKĖJO.

— Tai šis vežimas pono Uosio?

— Ne, ažuolinis.

PRAKTIŠKAS SPĖJIMAS.

Šeiminkė, tarnaitei: Tur būt tu, Magdut, vestuvėms ruošies?

Magdutė, nudžiugus: Iš kur ponija žinai?

Šeiminkė: Nagi iš baltinių, nes pastaruoju laiku daug jų dingsta.

NAUDOJASI PROGA.

— Tai kaip tu dabar vedies su girtu vyru? Tegul išsipagirioja, tad kas kita—prikalbėjo Magdutei jos giminės.

— Bet, kad jis negirtas nesiveda su manim...

PERPLEXED.

Bob—"Hello! I'm awfully glad to see you!" Dick—"I guess there must be some mistake. I don't owe you anything, and I am not in a condition to place you in a position to owe me anything!"

GENERAL BUTLER AND THE SPOONS.

While General Butler was delivering a speech in Boston during an exciting political campaign, one of his hearers cried out: "How about the spoons, Ben?" Benjamin's good eye twinkled merrily as he looked bashfully at the audience, and said: "Now, don't mention that, please. I was a Republican when I stole those spoons."

CUTE BOY.

The teacher in geography was putting the class through a few simple tests:

"On which side of the earth is the North Pole?" she inquired?

"On the north side," came the unanimous answer.

"On which side is the South Pole?"

"On the south side."

"Now, on which side are the most people?"

This was a poser, and nobody answered. Finally, a very young scholar held up his hand.

"I know," he said, hesitatingly, as if the excess of his knowledge was too much for him.

"Good for you," said the teacher, encouragingly; "tell the class on which side the most people are."

"On the outside," piped the youngster, and whatever answer the teacher had in her mind was lost in the shuffle.